

ZÁMEČEK

SPOLU!
DO ROKU 2022

Adventní foto z DD Dubá

Milá Zámečata,

naposledy v roce 2021
vám posíláme po-
zdrav z redakce
Zámečku.

Kdybyste někdy chtěli najít naši redakci, čekala by vás velká dobrodružná expedice. A proč? Protože díky vašim zprávám z domovů, příběhům, básničkám a fotografiím jste se stali součástí naší redakce i vy. A proto byste museli obejít křížem krážem celé Česko! Celý rok vznikal náš časopis ze všech koutů naší země a my máme velkou radost, že vám můžeme už teď slíbit, že tady Zámeček bude pro vás i v roce 2022.

Ať už budete na Štědrý den doma u své rodiny, v dětském domově nebo kdekoliv jinde, nezapomeňte si vzpomenout na ty, které máte opravdu rádi, vychutnejte si štědrovečerní večeři a pak už hurá ke stromečku na dárky od Ježíška!

A nakonec takový tip ode mě. Až budete čekat na půlnoční příchod Nového roku, nezapomeňte se začíst do nového Zámečku... Než ho totiž přečtete zepředu i zezadu, už uslyšíte odpočítávat poslední sekundy roku 2021.

Přejeme Vám krásné prožití Vánoc, pevné zdraví a hlavně štěstí, radost a mnoho úspěchů v novém roce 2022.

Za Frantu, Natku, Ivču, Helmuta, Jířu
a Flíka
Lukáš Kotlár, šéfredaktor

Soutěž s ČEZ

Skupina ČEZ obnovila virtuální prohlídky elektráren, kterých se před rokem zúčastnilo opravdu hodně domovů. Pokud jste to nestihli nebo se chcete zapojit znovu, podívejte se na inzerát na straně 31.

A svou energetickou soutěž obnovuje i Zámeček. V prvním kole jste poslali do redakce spoustu příběhů, ve kterých hrály hlavní roli komíny. Jenže to je minulost! Kouřících komínů elektráren, které spalují uhlí a škodí životnímu prostředí, bude postupně ubývat. Vystřídají je obnovitelné zdroje – fotovoltaické panely na střechách, větrné elektrárny, elektromobily.

Proto vyhlašujeme soutěž s názvem

ČISTÁ ENERGIE ZÍTRKA

a to ve dvou kategoriích – výtvarná a literární.

Úkol:

Nakreslete nebo popište, jak by mohl fungovat váš DD například za 10 let, aby byl co „nejšetrnější k přírodě“. Možná by mohl mít na střeše „sluneční panely“, možná by se před ním mohl nabíjet elektromobil a možná vymyslíte ještě něco mnohem originálnějšího, co si dnes inženýři vůbec nedokážou představit.

Ceny:

Každému, kdo se do soutěže zapojí, pošleme hezkou odměnu. Ti nejlepší se můžou těšit na super vychytávky, například powerbanky, sluchátka, sportovní trička a další dárky, které má ČEZ pro podobné soutěže připravené.

Své výtvary posílejte na e-mail:

redakce@zamecek.net

nejpozději do konce února 2022.

Jak se chystá na Vánoce Petr Vacek?

Mé Vánoce budou eko!

Protože jsou už děti velké, nejmladšímu Benjaminovi je 12, přemluvím je, abychom si místo řezaného stromku koupili živý v květináči, který pak někam zasadíme. Nejlepší jedličku, těch je málo.

Dárky do pytlů

A dárky nebudeme balit do papíru, ale do látkových pytlů a pytlíčků! Kapra mít nebudeme, nikomu nechutná a mně se nechce trápit zvířata. Možná bude smažený řízek z biokuřete, možná smažený celer, možná smažák. Uvidíme. Ale máme rádi i houbového kubu. Hlavně se mi sjedou všechny děti a to je ta největší vánoční radost a dárek.

Taky pečú na Vánoce cukroví. Přiznávám se. Vanilkové rohlíčky. Recept mám po mamince a ta zase od strýčka Kaliny, což byl cukrář v Kralupech. Jsou výborné. Loni jsem zkusil i linecké. A pak dělám něco na způsob chalvy – takové kuličky z medu, cukru, datlí, ořechů a slunečnicových semínek. Obalí se to v kokosu nebo sezamu a je to mooc dobré!

Dárky kupuju takové, aby pak nepřekážely. Nejlepší něco k jídlu nebo zážitek.

Miluji kravinky

Sám tajně doufám, že mi Ježíšek přinese špachtli na pizzu nebo něco tábornického. Miluju „kravinky“, jako jsou kápézetky a podobně.

Vánoční přání

Co bych přál k Vánocům sobě i ostatním? Abychom mohli slavit Vánoce tak, jak si každý přejeme. Každý po svém. Abychom si užívali malých okamžiků štěstí a radosti, které mohou rozsvítit šedivé dny bez barvy a nálady. Abychom měli i malý důvod se každý den aspoň trochu usmát.

A do nového roku bych si moc přál, aby Letní dům mohl jezdit s dětmi na výtvarné pobyty, na výpravy do Prahy, lovit poklady ze dna Vltavy, chodit s draky po skalách a vítat anděly v Krompachu... Zkrátka dělat všechny ty krásné věci, co dělá Letní dům už skoro 25 let.

Krásné Vánoce plné splněných přání přeji dětem do všech děcáků!

Petr Vacek

Ochutnávka

Bílá vrána

Obečně prospěšná společnost yourchance letos opět nadělovala dřív než Ježíšek. Za inspirativní příběhy a překonávání předsudků již po osmé ocenila dvě osoby a jednu firmu. Článek i rozhovory uvnitř Zámečku.

14-22

Vánoční vzpomínky

Ťuk ťuk ťuk. Slyšíte? To už Vánoce klepou na dveře. Než je vpustíte do svých domovů, přibližte si kouzlo těchto svátků v dobách minulých. Mnozí z vás se podělili o své osobní zážitky a emoce z dětství.

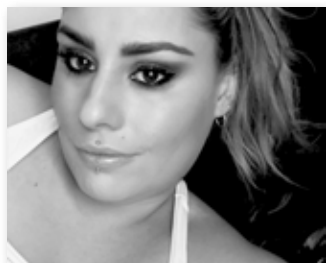
23-32

Zprávy z DD

Halloween, prázdninové výlety, příprava na advent, podzimní radovánky... Zážitky svoje i ostatních domovů napříč republikou si můžete připomenout díky množství zpráv, reportáží a fotografií, které nám do uzávěrky přišly. Díky!

38-73

Nikdy neříkej nikdy

Zrušit odběr tištěného časopisu Zámeček, protože ho momentálně nikdo v DD nečte? Než se tak definitivně rozhodnete, přečtěte si jeden důvod za všechny, proč se vyplatí mít na každé klubovně vždy alespoň jeden výtisk.

7

Předsevzetí

Zhubnout, přibrat, zlepšit prospěch, založit rodinu, rozloučit se s covidem. Plánů a přání pro rok 2022 máte spousty, tak si pojďme některé z nich ukázat. A co vy ostatní, taky už vymyslíte novoroční předsevzetí?

34-37

Vzhůru na Open Gate

Zajímá vás, co všechno nabízí areál prestižní školy, čím se její žáci a studenti stravují anebo jak zde probíhá výuka? Přesvědčte se sami na dni otevřených dveří, brány Open Gate se pro veřejnost otevrou už v lednu.

91

Zámeček podporují

Zámeček k vám sponzorsky
dovezla společnost

WWW.ZAMECEK.NET

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce:

Duha Zámeček, Frýdecká 16, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut (onpolak@gmail.com)

Pravá ruka: Ivana Sobolová (ivana.sobolova@zamecek.net)

Webeditor: František Berger (frantisek.berger@zamecek.net)

Redakce: Jiřina Porubová (DD Valašské Meziříčí), Natálie Sobolová

Grafika: Robin Čais a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda), vladislav.sobol@zamecek.net

Aleš Bureš (DD Klánovice)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Naďa Dittmannová (Spolu dětem)

Roman Hrůza (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (Deník)

Radim Koreš (DD Písek)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Znojensko)

Václav Senjuk (publicista)

Terezie Sverdlinová (Nadace Terezy Maxové dětem)

HVĚZDY ZÁMEČKU

Eva (dříve DD Velké Heraltice)

Otec ve vězení, matka gamblerka, doma čtyři sestry odkázané samy na sebe. Pro Evu Ptáčkovou vyvrcholila špatná výchova zařazením do zvláštní školy a následně i přesunem do dětského domova. Teprve tam se jí obrátil život k lepšímu. Dnes už se téměř třicetiletá slečna pyšní inženýrským titulem a zaměstnáním v oboru, který ji fascinuje. Svůj životní příběh plný překážek i motivace teď sdílí i s vámi (**čtěte zezadu**) .

Miloš (dříve DD Senožaty)

Vyrůstal v dětském domově, ale už šest let stojí pevně na svých nohou, má bydlení i práci a vyhýbá se průšvihům. V hlavě to má srovnané a ví, co chce. Není divu, že Miloš Koželuh, kterého mnozí z vás znají z Nejmilejších koncertů, zabodoval v anketě Bílá vrána obecně prospěšné společnosti yourchance. Přečtěte si inspirativní rozhovor s mladým mužem, který dle svých slov žije přítomností. (**str. 17-19**)

David (DD Lipová)

Chodí teprve do šesté třídy základní školy, o své budoucnosti už má ale jasno. „Chci být zubařem. Zubařina mi připadá taková čistá,“ prozrazuje chytrý a zvědavý klučina. Davida baví fyzika nebo četba, ale také sportuje, hraje na kytaru a zpívá. Jeho vychovatelé o něm tvrdí, že je to anděl s ďáblem v těle. To protože jako správné dítě umí i zlobit. Prostě žádný nudný šprt, ale společenská hvězda. (**str. 10-11**)

Maty (DD Liptál)

Vzpomenete si, kdy naposledy fotbalový brankář konkuroval počtem vstřelených gólů útočníkům? Tak třeba v Brazílii mezi lety 1992 a 2015 chytal jistý Rogério Mücke Ceni, který v kariéře vstřelil přes 110 gólů. Podobný talent aktuálně kope do míče na Vsetínsku. Čtrnáct přesných zásahů v podzimní části sezony řadí Matyho k nejlepším mladším žákům v okrese, byť nastupoval i za starší přípravku a část sezony strávil v bráně. V domově jsou na něj právem hrdí. (**str. 8**)

Příběh Veroniky z Krompachu

Chodí vám do domova Zámečků moc nebo málo? Zavolejte nebo napište, rádi počet výtisků upravíme. Nejdříve si ale přečtete příběh, který Veronice doslova zachránil život.

Veronika Gunarová vyrůstala v DD Krompach. A protože to byla problémová holka, dostala se po čase do DDS v Praze (Jana Masaryka). V tu chvíli se jí z bortil celý svět, celé její dětství. Jako mnoho dalších problémových holek odmítala dobře míněné rady vychovatelů, nezapojovala se do aktivit domova a chybělo jen málo, aby se dostala na „šikmou plochu“ – což hlavně v Praze není tak těžké.

PRVNÍ ČLÁNEK

Zlom přišel ve chvíli, kdy našla v klubovně na poličce nové číslo Zámečku. Vzpomněla si: „Tam psala Jana Čonková z Krompachu, která pak jezdila i na jejich akce.“ A protože ráda psala, rozhodla se poslat svůj článek do redakce.

Teď už nevím, jestli to bylo zamyšlení o životě nebo reportáž z domovské akce. Hlavní je, že svůj článek našla v příštím vydání Zámečku, a tak napsala další a další, až se stala jednou z nejaktivnějších redaktorek. Pozvali jsme ji na sraz malých redaktorů, na kterém se setkala s novináři, řediteli domovů a mnoha dalšími zajímavými lidmi. A z Veroniky, kterou nic nebavilo, se stala nadšená šéfredaktorka dětské redakce.

ŘECKO, FRANCIE... DĚTI A MANŽEL

Chvilu, kdy se nudila a našla v domovské knihovně Zámeček, jí změnila život. Nakoukla do světa „za zdí“, poznala lidi, kteří ji inspirovali, a rozhodla se svůj život změnit. Po odchodu z domova se nevrátila k rodině, ale zamířila do zahraničí. Vytrpěla si náročné chvíle na brigádách v Řecku a pak v Anglii, kde se poznala se svým budoucím manželem. Teď společně žijí ve Francii, mají hezký domek a dvě šikovné děti.

Proto prosím – až nám budete volat, kolik Zámečků vám máme do domova posílat, myslíte i na jeden výtisk navíc do knihovničky každé rodinky. Třeba ho bude „nějaká další Veronika“ potřebovat.

Vladislav Sobol – Flík
zakladatel Zámečku, dnes předseda redakční rady

PS: Tento příběh jsem sepsal po telefonátu z DDS Jana Masaryka. Chtěli zrušit odebrání Zámečku.

„Tady to nikdo nečte.“

„Tak si počkejte na Veroniku, jednou se určitě nějaká další objeví.“

Veronika Gunarová (dnes s příjmením Bailly) a její dva rošťáci

Matyho fotbalový svět: Část sezony chytal, přesto kraluje střelcům

Velmi rádi bychom vám představili Matyho z Liptálu. Jeho domovem je obdélník 120 x 90 metrů posetý luxusním pažitem. Na každém konci je branka. Tam teď tráví úplně nejvíc času. Ano, Maty hraje fotbal.

Jeho nejlepším kamarádem je takový ten kulatý nesmysl, který se každou chvilku snaží kopnout do brány; a je úplně jedno, jestli je brána na hřišti, v lese, nebo v pokoji. Máta je prostě fotbalista tělem i duší. Hraje za FK Liptál a společně se svým týmem po podzimní části fotbalové sezóny obsadili v tabulce krásné druhé místo.

Maty je prozatím nejlepším střelcem týmu a se 14 góly také čtvrtým nejlepším střelcem okresu mezi mladšími žáky, s odstupem jen dvou gólů na vedoucího střelce. A to si před-

stavte, že hraje i za starší přípravku; a co víc – část sezóny trávil v brance jako brankář.

Maty je frajer a my jsme na něj patřičně pyšní. Přejeme mu, aby mu vydrželo zdraví a na jaře rozstřílel, co se dá. Kdybyste ho chtěli potkat, tak stačí sledovat cestičky z černých gumiček (podrážky na umělou trávu), které po něm zůstávají všude, kde se objeví.

Jana Baranová

Malování jako koníček. Marušku inspirují zvířata, Dominiku japonské animáky

Když se zamyslím nad dětmi umístěnými v našem DD Litovel, každé z nich je jedinečné a svým způsobem v nějaké oblasti vyniká. Vyzdvihla bych ale dvě umělecké dušičky.

Jsou to mimořádné mladé dámy, které jsou výjimečné mimo jiné pro své nadání. Jsou jimi Maruška (8) a Dominika (15). Obě mají dar rozsáhlé představivosti a obrazotvornosti. Tyto schopnosti uplatňují zejména v oblasti kresby, která je baví a naplňuje je. Kresba je pro ně součástí každodenního života a jedním z jejich největších koníčků.

Maruška své nadání dále rozvíjí prostřednictvím návštěv základní umělecké školy v Litovli, kdežto Dominika se svému koníčku věnuje v prostředí domova. Dalším velkým koníčkem Marušky jsou zvířátka a vše s nimi spojené. Není žádným překvapením, že to jsou právě zvířátka, která můžeme nejčastěji vidět

v jejích kresbách. Mezi její oblíbená zvířátka k nakreslení patří tygři a pumy.

Velkým koníčkem Dominiky je populární japonské anime. Postavy z oblasti této kultury si prostřednictvím své bujné fantazie často představuje, mnohdy tak usilovně, že si je večer přenáší do snů, poté i na papír.

Obě mladé dámy jsou velice nadané a my jsme rádi, že můžeme být součástí jejich radosti z tohoto krásného umění.

vychovatelka Eva Nováková

Maruška kreslí nejraději tygry a pumy

Koníčkem Dominiky je japonské anime

Šesták David z Lipové má jasno: Chci se stát zubařem!

Nemyslí si, že by byl výjimečný. Přesto byl jediným, koho vychovatelé vybrali coby výjimečné dítě. Je jím jedenáctiletý David z dětského domova v Lipové.

David je v lipovském domově od svých čtyř let. Přišel sem i se svou o rok mladší sestrou Vandou. Je to klasický kluk, občas zazlobí, občas má náladu, že by ho člověk takzvaně „přetrhl“. Jenže on to vyváží tím, že je chytrý a zvědavý.

ČTENÁŘ I SPORTOVEC S PŘEHLEDEM

„Teď zrovna mě ve škole moc baví fyzika. Je to nový předmět, ve kterém se dozvím spousty nových věcí. A mě všechno nové zajímá, mám rád informace o dění kolem nás,“ říká šesták David. S tím souvisí i jeho další velmi oblíbená zábava. Jako jeden z mála dětí v domově – a na 6. rodinné skupině, jež je jeho mateřskou, snad jediný – moc rád čte. *„Mojí nejoblíbenější knížkou je Deník malého poseroutky. Je to vtipný, pobavím se u toho. Mám rád ale i jiné žánry, Harryho Pottera a třeba i encyklopedie,“* přemýšlí malý chlapec.

Snad i proto, že se velmi zajímá o svět kolem sebe, má vcelku slušný přehled o spoustě věcí, kupodivu i o politice. Jeho zvědavost se odráží i na školních výsledcích. *„No, sice to nejsou samé jedničky, měl jsem dvě dvojky, jednu z češtiny, druhou z angličtiny, ale budu se snažit to dokonce roku vytáhnout,“* slibuje a přemýšlí, jak toho dosáhne. *„Budu se víc učit, šprtat slovíčka, pravopis, připravovat se víc na testy.“*

A jak tráví volný čas? Rád hraje na kytaru a zpívá. *„Na kytaru mě učí už třetím rokem náš kmenový vychovatel strejda David. Měli jsme spolu několik vystoupení, hrajeme a zpíváme bratry Nedvědy, Brontosaury a já už se pomalu začínám osamostatňovat, hrát a zpívat sám,“* pochlubí se.

Je to normální kluk, žádný šprt či knihomol, takže ho baví i sport. Hraje fotbal. „V letošním listopadovém kole jsme skončili čtvrtí z devíti mužstev. Kdybychom poslední zápas neprohráli, mohli jsme být druzí,“ říká.

ŠPATNÉ OČI? BUDOUCNOST VIDÍ JASNĚ

Jeho plány do budoucna jsou doslova velkolepé. Nejprve úspěšně dokončit základní školu, pak se dostat na gymnázium a poté na medicínu. „Chci být zubařem. Nechci být nějakým normálním doktorem v nemocnici, to bych se bál, že mi někdo umře, nechtěl bych operovat, abych nemusel koukat třeba na střeva. Zubařina mi připadá taková čistá,“ vysvětluje chlapec.

Sám teď marodí. „Mám nemocné oči, půjdu na speciální vyšetření, protože očař neví, co to mám za nemoc,“ říká David trochu posmutněle, protože právě kvůli nemocnému zraku musel odložit své oblíbené knížky.

David je v domově spokojený. O tom, že by

se snad někdy vrátil k mámě, ani neuvažuje.

„Nemá o nás zájem a nikdy neměla. Já to mám rád tady, mám rád strejdy Pepu a Davida. Moc jsem měl rád tetu Helu, jenže ta nám umřela v zimě na covid. Byla spravedlivá a mně se po ní stýská,“ posmutní David.

Jeho kmenový vychovatel David Brabenec říká, že ho ve všem podporuje. „Davida mám na rodinné skupince od jeho pěti let. Už jako menší byl bystrý chlapec. Je ale pravda, že občas dokázal a stále ještě dokáže zazlobit,“ popisuje svého svěřence vychovatel. Nazývá ho dokonce andělem s ďáblem v těle. „Davča se ve škole dobře učí, má chuť se učit a bere školu převážně zodpovědně. Je sportovně nadaný, a co mi obzvlášť udělalo radost, že se učí hrát a hraje na kytaru. Ve všem ho podporuji, je to prostě můj kluk,“ dodává vychovatel s patrnou pýchou na super chlapce, který vyrůstá v Dětském domově Lipová.

Alice Klaubenschalková

Foto: K. Vithová

Správná pětka potěšila seniory v nemocnici

Dechberoucí akrobacie na závěsných šálách, cvičení v obruči, žonglování nebo živá pyramida. Tyto i další prvky nového cirkusu předvedly v areálu Nemocnice s poliklinikou Karviná-Ráj před budovou Oddělení sociálních služeb děti ze čtyř dětských domovů, aby v době omezených návštěv zpestřily život seniorům.

Skvělé kreace předváděli malí artisté z DD Příbor, Fulnek, Čeladná a Liptál.

Děti z DD zažily podobnou situaci na vlastní kůži – v době jarních lockdownů byly jejich domovy od okolního světa neprodyšně uzavřeny a tak byly vděčné za každé zpestření všedních dní. Tentokrát mohly pomoc, kterou jim zajišťovaly různé neziskové organizace, oplatit. „Dvanáct dětí nacvičovalo s lektory Cirkusu trochu jinak představení, další pekly buchty a jiné lahůdky, které jsme seniorům i zaměstnancům nemocnice po vystoupení předali,“ upřesnila Ivana

Sobolová ze spolku Duha Zámeček, který nevšední akci zorganizoval.

Někteří klienti

Oddělení sociálních služeb vyšli ven, další sledovali představení z oken. „Bylo to opravdu kouzelné. Kluci a holky z dětských domovů ukázali, že mají srdce na pravém místě a sou-náležitost mezi lidmi jim není lhostejná,“ řekla mluvčí nemocnice Věra Murínová.

Flík

správná
5

NSP
Nemocnice s poliklinikou Karviná-Ráj
příspěvková organizace

Bílá vrána přiletěla s oceněním do Staňkova i Pelhřimova

Obecně prospěšná společnost yourchance pořádala letos již 8. ročník ocenění Bílá vrána. Ceny jsou každoročně udělovány ve třech kategoriích. První kategorií jsou mladí lidé z dětských domovů, kteří se po odchodu z dětského domova nebo pěstounské péče úspěšně začlenili do života, uspěli a žijí plnohodnotný samostatný život. Další kategorií jsou zaměstnavatelé, jejichž přístup k mladým z dětských domovů je vzorem pro celou společnost. Třetí cena Poklad v srdci je určena pro vychovatele z dětských domovů, popř. velmi úzce a intenzivně s dětmi pracující lidi, kteří své svěření na startu jejich životů podporují a vedou.

Letošní slavnostní udílení cen Bílá vrána proběhlo 19. října v Rezidenci primátora hlavního města Prahy pod záštitou primátora hlavního města Prahy Zdeňka Hřiba. Vše o ocenění najdete na webu bilavrana.net.

může a jde něco udělat. „Z nominace a vítězství jsem velmi mile překvapen. Asi bylo i v dětském domově zřejmé, že se snažím, funguji a budu fungovat normálně,“ bilancoval Miloš při slavnostním finále.

ŽIJE PŘÍTOMNOSTÍ

Kategorii Mladý dospělý ovládl Miloš Koželuh (28) z Pelhřimova, který vyrůstal v DD Senožaty.

Do samostatného života se naplno vrhl hned po odchodu z dětského domova ve 22 letech. Má stabilní práci, vlastní bydlení, není problémový a po odchodu zapadl do toho svého běžného života, jako by odešel od rodiny. V dětském domově v Senožatech byl od svých 12 let z důvodu neschopnosti rodičů starat se o děti. V době, kdy si myslel, že se do rodiny bude moci vrátit, mu oba rodiče zemřeli. V domově tedy nakonec zůstal, protože se o něj starší sourozenci nebyli schopni finančně postarat.

Přáním Miloše je potkat skvělou partnerku a založit s ní fungující rodinu. Snaží se žít přítomností, protože to je jediný moment, kdy

VIZITKA SMYSLUPLNÉ PRÁCE

Poklad v srdci se dle poroty třpytí Janě Koubové, dlouholeté ředitelce dětského domova ve Staňkově, která zároveň předsedá Federaci dětských domovů ČR.

Jana Koubová působí v DD Staňkov od roku 1988. Nejdříve jako teta a od konce roku 1989 jako ředitelka. Ve Federaci dětských domovů působí od roku 1990, v jeho výboru je 12 let a předsedkyní federace je 9 let.

„Z ocenění jsem byla velmi mile překvapena. Vůbec jsem to nečekala. Moc si toho vážím. Ocenění vnímám jako takovou vizitku mojí práce – jednak s dětmi a celkově za dětský domov i Federaci dětských domovů. Toto ocenění má obecně velký smysl. Často se totiž veřejnost setkává s negativními informacemi

o našich zařízeních a takto vejde do popředí, že děláme i dobré věci ve prospěch dětí. Také doufám, že to lidi donutí zamyslet se nad tím, co děláme a co může být výsledkem našeho působení na děti,” říká o své práci a jejím smyslu Jana Koubová.

ZÁVAZEK BEZ PŘEDSUDKŮ

Zaměstnavatelem roku se stala společnost Fuji Koyo Czech s.r.o. z Plzně. Ocenění za spolupráci s dětskými domovy převzal Štefan Varga, generální manažer Human Resources & General Affairs Department.

„Udělení ceny Bílá vrána v kategorii Zaměstnavatel je pro nás velká pocta. Uznání dobré práce se zaměstnanci bez předsudků a samozřejmě velký závazek do budoucna nadále pomáhat všude, kde bude potřeba,” podělil se o pocity z ceny.

INSPIROVAT A POMÁHAT

Moderátorka udílení cen Gabriela Štiková je zároveň spoluzakladatelkou yourchance. K Bílé vráně říká: *„Ocenění vzniklo především proto, aby veřejnosti přiblížilo příběhy mladých lidí, kteří se dokázali po odchodu z dětských domovů a pěstounských rodin postavit na vlastní nohy a proces integrace úspěšně zvládli. Cílem ocenění je nejen vytvořit inspiraci pro lidi, které osamostatnění teprve čeká, ale i snaha pomoci překonat předsudky společnosti vůči lidem, kteří mají zkušenost s životem mimo vlastní rodinu. Speciální kategorií je Bílá vrána – Zaměstnavatel, která je věnována firmám, jež cíleně pomáhají mladým lidem z dětských domovů v jejich zapojení a uplatnění se na trhu práce. Součástí události je také poděkovat lidem, kteří děti a dospívající v jejich nesnadné cestě neúnavně a s vírou v ně podporují a vedou.“*

Renata Majwaldová
yourchance

Partnery ocenění Bílá vrána jsou Nadace KB Jistota, Nadace BLÍŽKSOBĚ a Nadační fond Lasvit.

Ceny pro vítěze byly z dílny společnosti Lasvit a Ateliéru Ange.

Poděkování projektu Začni správně patří také dalším partnerům:

nadačnímu fondu Purple Foundation, České mincovně a realitnímu brokerovi, investorovi a podnikateli Petru Vomastkovi.

Nekrást, nefetovat, nemlátit holky. Řídím se zásadami, které jsem slíbil mamce, říká inspirativní mladík Miloš Koželuh (28)

Co říkáte na vaši letošní nominaci na ocenění Bílá vrána?

Jsem za ni velice šťastný. Velmi mile mě to překvapilo.

Víte, co toto ocenění znamená a jaký je smysl Bílé vrány? Jaký smysl spatřujete vy?

Myslím, že vím. Cílem je ukázat lidem, kteří si neprošli dětským domovem, že i lidé z tohoto prostředí mohou žít normální a spořádaný život. Je velmi dobře, že toto ocenění existuje. Sám jsem se setkal s předsudky, že ze mě nic nebude, protože jsem z „děčáku“.

Proč myslíte jste si nominaci zasloužil?

Asi to bude tím, že funguji normálně, bez větších potíží.

Znamená pro vás něco vítězství v Bílé vráně?

Ano, určitě znamená. Za ocenění jsem velice rád. Je pro mě další motivací udržet se na životní cestě, na kterou jsem se vydal.

MILOŠŮV PŘÍBĚH

Jaký je váš příběh a život – popíšete ho krátce?

Dětství jsem měl průměrné, řekl bych. Občas byly v rodině finanční problémy a hádky rodičů.

Vítěz kategorie Mladý dospělý Miloš Koželuh vyrostl v Dětském domově Senožaty

Později jsme ale přišli podvodem o náš byt, a pak to začalo. Už bez táty jsme se plácali v podnájmu, ale mamka nezvládala vše sama platit z invalidního důchodu. Jednoho dne mě dovedla k sestře na přespaní a zmizela. To mi bylo 11 let.

Vše se změnilo, když mě od sestry odebral OSPOD a já musel jít na dva měsíce do diagnostického ústavu, aby zjistili, kam mě zařadit. Poté jsem byl umístěn do dětského domova v Senožatech. Zhruba po půl roce mi během devíti dnů zemřeli oba rodiče a mě tak došlo, že tam zůstanu až do dospělosti, protože sourozenci se o mě starat nezvládali.

V domově jsem se začal věnovat hudbě, fotbalu a tanci. Můj zlom přišel na střední škole. Asi jsem neměl nejlepší pubertu. Nebavilo mě učit se a ve 3. ročníku jsem musel z maturitního oboru přejít na tříletý obor jen s výučním listem. Ten jsem úspěšně absolvoval. I když jsem se vyučil elektrikářem, nikdy jsem se tímto oborem živit nechtěl. Chtěl jsem si dále udělat nástavbu a dodělat maturitu, ale nebylo pro mě ve třídě místo. Tak jsem zkoušel obor prodavač, kam jsem se ale nedostal. Na začátku 3. ročníku, to mi bylo 22 let, jsem opustil dětský domov, našel jsem si garsonku a šel pracovat jako barman. Po roce bar zavřeli, garsonku jsem opustil a šel na chvíli bydlet k sestře. Nastoupil jsem do firmy, kde jsem dodnes. V této firmě jsem potkal tehdejší přítelkyni, se kterou jsme si našli společné bydlení. Nakonec ale náš vztah mojí nezralostí skončil. V bytě jsem zůstal a naučil jsem se být díky tomu více soběstačný, a to se vším všudy. To asi krátce k mému příběhu.

Co pro vás bylo nejtěžší při příchodu do dětského domova?

Při příchodu do domova pro mě bylo nejtěžší srovnat se s tím, co se děje. Najednou jsem nebyl doma, ale úplně v jiném, novém prostředí. Byla zde spousta lidí a já jsem nikoho neznal. A navíc jsem netušil, zda tam budu týden, měsíc, rok, nebo až do dospělosti.

A co bylo nejnáročnější při odchodu?

Asi odchod samotný. Nebál jsem se, že něco nezvládnou, ale spíše toho, že člověk opouští prostředí, kde to měl rád. Ano, je pravda, že už jsem se těšil na samostatnost, ale prožil jsem tam jednoduše dost let a mám na to hodně krásných vzpomínek.

POMOHLY PENÍZE Z DOMOVA

Kdo vám nejvíce pomohl při odchodu?

Nejvíce mi určitě pomohlo to, že jsem od domova dostal peníze na odchod. Ty posloužily jako záloha na byt. Moje nejlepší kamarádka mi také hodně pomohla, a to najít si práci. Po odchodu jsem měl tedy bydlení a práci ihned. To mi moc pomohlo...

Co vnímáte jako váš největší životní pád?

Největší životní pád byl v období, kdy jsem celkem propadl alkoholu. Hodně jsem pil a dělal kvůli tomu i jiné věci... Netrvalo to sice nějak dlouho, ale dost nerad na to vzpomínám. Je pravda, že na pivo si zajdu i dnes, ale už to není takové zběsilé jako dříve, a hlavně se od té doby vyhýbám tvrdému alkoholu.

A naopak největší životní úspěch?

Můj asi největší úspěch je, že jsem dokázal napsat „narapovat“ a nechat si natočit videoklip, kterým jsem uctil památku svých rodičů.

Co děláte za profesi?

Už pátým rokem dělám ve firmě, která se zabývá výrobou plastových desek. Pracuji na pozici vedoucí směny.

Jaké jsou vaše koníčky?

Mé koníčky jsou především hudba, ať už ji jen poslouchám, nebo sám skládám. Také rád běhám. A samozřejmě si taky rád zahraji na playstationu a trávím čas s přáteli.

Jaké jsou vaše životní plány?

Můj nej... životní plán je najít si už konečně pevný, fungující vztah a založit rodinu. To je asi to nejvíc, čeho si přeji dosáhnout.

BEZ PRÁCE TO NEJDE

Co byste poradil mladým lidem, kteří se chystají na odchod z DD? Na co si dávat pozor?

Čím se řídit?

Poradil bych všem, aby si co nejdříve našli bydlení a hlavně práci. Bez toho to nejde. Také včas platte své poplatky, závazky a nic zbytečně neodkládejte. A také, buďte vždy sví. Neznám to sice z vlastní zkušenosti, ale vím a vnímám kolem sebe, že se často stává, že aby někdo zapadl do party, nechá se přemluvit například ke zkoušení drog a jiným hloupostem. To rozhodně není dobrá cesta a často se z ní jen velmi těžko dostává ven.

Máte nějaký osvědčený recept, co vám v životě funguje? Třeba z období odchodu z DD a pak také nyní po letech?

Řídím se určitými pravidly a zásadami.

Například vše včas splácet, platit, chodit do práce a v té se snažit vydržet. Myslím si, že časté střídání prací by nebylo nic pro mě. Jinak sám nemám nějak hodně zásad. Držím se ale těch, které jsem slíbil jako dítě mamce: nikdy nic neukrást, nebrat drogy a nikdy nepraštit žádnou holku. Tyto tři zásady mi pomáhají jít tou správnou životní cestou.

Když jsou mladí v úzkých, co byste jim poradil dělat? Na koho se obrátit?

Poradil bych jim to samé, co dělám sám. Mám okolo sebe pár přátel, o kterých vím, že jim mohu věřit. Mám je odzkoušené a přesně tomu a tomu se s každým problémem svěřuji. Myslím si totiž, že se má o všem mluvit, ne to nechat dusit v sobě. I když je kolikrát dost nepřijemné svěřit se s něčím.

Z ocenění Bílá vrána měl Miloš velkou radost

Není ostuda spadnout, důležité je zvednout se, motivuje při svém poslání ředitelka DD Staňkov a předsedkyně Federace dětských domovů ČR Jana Koubová

Co říkáte na vaše letošní vítězství v kategorii Poklad v srdci?

Ocenění jsem vůbec nečekala, byla jsem překvapená a zároveň dojatá při vyhlášení. Velmi si ho vážím.

Co myslíte, čím jste si jej zasloužila?

To by asi měli posoudit ti, kteří mě navrhli a vybrali. Doufám, že je to ocenění mojí činnosti jak v dětském domově, tak ve Federaci dětských domovů ČR (FICE).

V čem je podle vás smysl ocenění Bílá vrána, které yourchance uděluje již osmý rok?

Toto ocenění má obecně velký smysl. Často se totiž veřejnost setkává s negativními informacemi o našich zařízeních, a hlavně

o dětech, které v domovech žijí. Takto vejde do popředí, že děláme dobré věci ve prospěch dětí, že je dokážeme připravit na samostatný život po odchodu z dětského domova. Důležité je ocenění i pro samotné mladé lidi, kterým se podaří postavit se na vlastní nohy.

A samozřejmě je důležité i pro zaměstnavatele našich odcházejících dětí, kteří jim nad rámec svých povinností pomáhají a snaží se jim také pomoci na samostatné cestě životem. Zkrátka uvádět ve známost příklady dobré praxe.

Přiblížíte nám vaši práci? Jak dlouho ji děláte a co pro vás znamená? Myslím jak v dětském domově Staňkov, tak i jako předsedkyně FICE...

Působím v DD Staňkov od roku 1988. Nejdříve jako teta a od konce roku 1989 jako ředitelka. Členkou FICE jsem od roku 1990, v jeho výboru 12 let a předsedkyní federace jsem devátým rokem. Svoje působení v DD i ve Federaci nevnímám jako práci, ale jako poslání. Je to činnost na 24 hodin denně po celý

rok. Vnímám dětský domov jako velkou rodinu, mám radost z každého úspěchu našich dětí, i těch, kteří již z domova odešli a přijdou se pochlubit se svými dětmi. A samozřejmě mě mrzí, pokud se něco nepovede. Ale každý problém se dá vyřešit a beru to jako výzvu.

Co je podle vás nejtěžší na výchově dětí v domovech a pěstounské péči?

Poskytovat komplexní péči dětem, které přichází do dětského domova i do pěstounské péče s různými traumaty, s různým stupněm zanedbání, plné nedůvěry a smutku. Člověk mnohdy neví, kde začít, co napravit dřív. Překonat období bouřlivé puberty. A hlavně nahradit lásku nejbližších.

A co je podle vás nejtěžší v období osamostatňování se mladých a vstupu do života dospěláků?

Nejtěžší je sundat „klapky“ z očí odcházejícím z dětských domovů, protože jejich touha po samostatném životě je mnohdy spojená s naivní důvěrou v naprosto nesmyslné rady vrstevníků. Mnohdy neradi slyší naše rady a doporučení, a pak řeší zbytečné problémy.

Jaká je ta ústřední role, úloha, popřípadě cíl Federace dětských domovů?

Jedná se zejména o vzdělání pracovníků v dětských domovech formou odborných seminářů a workshopů, spolupráce s MŠMT a Asociací krajů, možnost spolupodílet se na legislativě formou podávání různých námětů a návrhů. Také ale pořádání Nejmilejších koncertů a Sportovních her pro talentované a nadané děti v dětských domovech.

Co pro mladé v dětských domovech a náhradní rodinné péči ve Federaci aktuálně řešíte?

Ve spolupráci s neziskovými organizacemi

řešíme přípravu dětí na budoucí život se zaměřením na vzdělávání a finanční gramotnost. Důležitý je také výzkumný projekt Persist, který zjišťuje uplatnění našich bývalých dětí na trhu práce. Na výsledky výzkumu se velmi těšíme, budou určitě východiskem pro další aktivity v rámci přípravy dětí na samostatný život.

Máte nějakou obecnou radu, kterou dětem do života při odchodu dáváte?

Není ostuda spadnout, důležité je zvednout se. A také: „U nás máš vždy dveře otevřené.“

Jaké vnímáte mezi těmito dvěma institucemi (dětský domov vs. náhradní rodinná péče) rozdíly ve výchově a přípravě mladých lidí na samostatný život?

Z našeho pohledu nehledám rozdíl, samozřejmě pěstounská péče je mnohem individuálnější než péče v dětském domově. Proto se i snažíme o snížení počtu dětí v rodinných skupinách z osmi na čtyři. Je to však běh na dlouhou trať.

Co je podle vás důležité na zaměstnávání těchto mladých lidí?

Práce by měla být pro každého člověka důležitá. Někteří mladoši potřebují ze začátku výraznou pomoc, ne všechny děti v DD získají zkušenosti např. během brigád. Proto je velice důležitá pomoc zaměstnavatelů při prvních pracovních zkušenostech.

Co byste vzkázala dalším kolegům, tetám a strejdům, kteří to s dětmi občas nemají jednoduché, a přitom jim jde o to, aby se měly v životě co nejlépe?

Váží si všech tet a strejdů, kteří věnují svůj profesní i volný čas dětem v dětských domovech. Jsem si vědoma, že je to nesmírně náročná profese. Každé úspěšné dítě v životě za to stojí. A určitě by si všichni pracovníci zasloužili více společenského ocenění.

A vzkaz na závěr: Vše dobré, co dětem dáte, pošlou dál.

Vítězka kategorie Poklad v srdci Jana Koubová při přebírání ceny

Zahod'te předsudky a dejte šanci, vzkazuje zaměstnavatelům Štefan Varga

***Co říkáte na letošní vítězství v kategorii
Zaměstnavatel v ocenění Bílá vrána?***

Toto ocenění pro nás bylo velikým překvapením. Do dnešního dne netušíme, který z našich zaměstnanců nás přihlásil.

***Přibližte nám stručně, čím se vaše firma
zabývá?***

Naše společnost vyrábí automobilové díly pro přední světové výrobce osobních a nákladních automobilů (Toyota, skupina Stelantis, SCANIA).

***Jak došlo k tomu, že jste se rozhodli
zaměstnat dítě (děti) z dětského domova?
Co bylo tím spouštěčem?***

Naše rozhodnutí se všeobecně neřídí tím, odkud kdo vzešel nebo chcete-li předsudky. Pro nás je důležité, zda má uchazeč chuť pracovat a o vše ostatní se postaráme my. Máme propracované tréninkové centrum, kde nového zaměstnance připravíme na danou pracovní pozici v naší společnosti.

***Vnímáte rozdíl mezi zaměstnanými z dětských
domovů a ostatními zaměstnanci?***

Ať už pozitivní, nebo negativní...

Nevnímáme žádný rozdíl. Jak jsem již uvedl, do dnešního dne ani netušíme, který z našich zaměstnanců nás na toto ocenění navrhl. Myslím, že toto je dostatečné potvrzení naší práce s lidmi bez předsudků.

***Dal byste díky prvním zkušenostem
příležitost i dalším mladým
lidem bez zázemí vlastní rodiny
uplatnit se na trhu práce?***

Jednoznačně ano.

***Co je podle vás důležité na zaměstnávání
těchto mladých lidí?***

Jejich zaměstnávání je nesmírně důležité. Je potřeba si uvědomit, že vstupují do dospělého života a práce, tím pádem mají nově finanční příjem, a to je jedna z nejdůležitějších věcí při osamostatnění se.

Jaké jsou vaše další plány v tomto počínání?

Naše plány se v tomto ohledu nemění. I nadále chceme k zaměstnancům přistupovat individuálně bez předsudků a pomáhat, jak jen lze.

***Co vás osobně nejvíce v životě ovlivnilo
a nasměrovalo dál?***

Ovlivňuje mě silná vůle vyvracet předsudky a vlastní vize, čeho chci v průběhu života dosáhnout. Kdo odkud vzešel, jaké má vzdělání, jak se obléká... to jsou irelevantní informace při přijímání zaměstnanců. Jsem si jistý, že každý, kdo opravdu touží a chce dosáhnout jakéhokoliv cíle, jej dosáhne.

***Co byste vzkázal a poradil budoucím zaměstnavatelům lidí přicházejících z institucí náhradní
rodinné péče?***

Zahod'te předsudky a dejte jim šanci.

Za vítěze kategorie Zaměstnavatel převzal cenu Štefan Varga

Vaše vánoční příběhy

CO CHCI ŘÍCT TĚM, CO TOHLE ČTOU:

Jak si představuji Vánoce?
Být s rodinou a dodržovat tradice.
Jíst cukroví, ráno vánočku
a večer si dát výbornou rybičku.

Po rybičce se sejdeme u stromku
a povídáme vtipnou historku.
Pak zazvoní zvoneček
a dostaneme dáreček.

Dárky dostávají děti, které jsou hodné,
které jsou poslušné a milé.
Ti, kteří zlobí,
ať zpytují svědomí.

Ti, co ale ví, že byli hodní,
tak je Ježíšek odmění.
Ty, co ale hodní nebyli,
vystraší čerti 5. prosince přímo v neděli.

Pak Ježíšek uvidí z nebes děti, které zlobily
že se trochu zlepšily.
Ježíšek je milý, hodný,
však tři králové ho také odmění.

Kdo si myslí, že Ježíšek neexistuje,
tak ten akorát sám sobě lže.
Vždyť děti, přece rozdává dárky Ježíšek,
minulý rok jsem od něj dostala
chlupatý kožíšek.

Moc jsou Vánoce pro mě důležité,
však všem přeji Vánoce kouzelné.
Moc chci říct všem lidem
a dětem co tohle čtou,
ať za svými kouzelnými sny jdou.

Ema Baníková (16)
DD Budišov-Holeje

Nejkrásnější Vánoce dětí z DD Holeje

PUZZLE A ŠAMPÓN

Jmenuji se Peťa, je mi 8 let a chodím do 2. třídy ZŠ. Vzpomínám si na svoje krásné Vánoce. To mi bylo 5 let a byl jsem ještě u mámy a táty. Vánoce jsme slavili i s babičkou. Na Štědrý den připravila babička kapra a bramborový salát. V obývacím pokoji, kde byl stromeček, táta zacinkal zvonečkem a šli jsme s mými bratry ke stromečku, kde byly dárky. Každý jsme dostali puzzle a šampon. Přál bych si, aby se takové Vánoce s rodinou zase opakovaly.

Pěta Humplík (8)

POHÁDKY, CUKROVÍ A KARTY

Moje nejlepší Vánoce byly, když mi bylo 7 let. To jsem byl ještě u rodičů a byl to první rok, kdy jsem byl ve škole. Když jsem se ráno vzbudil, nasnídal jsem se a šel jsem ven. Večer máma nachystala k večeři kapra s bramborovým salátem. Já s tátou jsme nachystali cukroví a táta schoval dárky pod stromeček. Po tom, co jsme snědli večeři, jsme šli rozbalovat dárky, po dárkách jsme se dívali na pohádky, zpívali koledy, jedli cukroví a hráli jsme deskové a karetní hry.

Pavel (15)

PRAHA!

Moje nejkrásnější Vánoce byly s mámou a tátou. S mámou, tátou a mými 3 sourozenci jsme jeli do Prahy. V Praze jsme byli na trzích a ve velkých obchodech, a po chvíli se máma rozhodla, že přespíme v hotelu v Praze, no řeknu vám, že to bylo super! Přespali jsme tam jenom 2 dny, druhý den jsme šli na vlak domů. Při naší dlouhé a únavné cestě nám máma koupila horký čaj a perníčky. Domů jsme přijeli ve 20:00, máma rychle začala vařit večeři (vánočního kapra se salátem, byl výborný!). No a po večeři jsme šli všichni do obývacího a začali jsme zpívat vánoční písně u našeho nádherného stromku. Byly to moje nejlepší Vánoce.

Jana (12)

TÁTA DOSTAL KOSMETICKÝ KUFŘÍK

Moje nejhezčí Vánoce jsem strávila u taťky a dědy, se kterými jsme byli v Praze na trzích a ve vánočních obchodech. Ve městě jsme si potom šli koupit vánočního kapra a pak jsme jeli domů a udělali vánoční salát. Moc jsme si na všem pochutnali, a potom už jsme jenom čekali pod stromečkem na dárky. Dostala jsem, co jsem si nejvíc přála (mobil, tablet a oblečení) a táta s dědou dostali kosmetický kufřík. Byly to super Vánoce!

Vanessa Exnerová

Čekání na Ježíška zpříjemnily týdenní radovánky bez mobilů

Každý z nás si pod pojmem Vánoce představí něco jiného. Někdo si hned vzpomene na dárky, někdo na společný čas s rodinou a někdo na nekonečné vánoční reklamy v televizích. Vše to má ale jedno společné. Úsměv na našich tvářích a hřejivý pocit magického času.

KOUZELNÝ JEŽEK S DÁRKY

Jakási nostalgická vlna mě vždy zaplaví při vzpomínce na Vánoce. Jako dítě jsem si myslel, že Ježíšek je vlastně nějaký kouzelný ježek, který na svých zádech místo jablek nosí dárky. Trochu jsem ho lítoval, protože přinést je všem, a že jich určitě nebylo málo, muselo být pro něho celkem vyčerpávající.

Možná proto jsem byl jako dítě trpělivý, když přišlo čekání na zvoneček. Lítat tam a zpět pro každý dárek asi nebyla brnkačka. Zvláště když si někdo přál něco těžkého. Uvíte si ho představit, jak na zádech nosí třeba pračku? Nebo auto? Chudák ježek, myslel jsem si.

SVÁTKY V PENZIONU

Nepamatuji si přesně rok mých nejkrásnějších Vánoc, ale určitě si vybavuji ten blažený pocit štěstí. Vše bylo tak jednoduché, obyčejné, a přece tak kouzelné.

Z dětského domova jsme vyjeli autobusem do Kořenova v Krkonoších. Každým metrem se tráva postupně měnila na bílou peřinu a s mým naprostým údivem se okno začalo pořádně mlžit. Jednou rukou čistím můj skromný výhled a druhou ukazuji na blížící se penzion Zvonice, kde jsme pobývali celý týden a oslavili Vánoce. Děti ještě omámené kinedrylem líně vystupovaly z autobusu a přebíraly těžké kufrы. Tety nás rychle spočítaly a jako velká banda s čepicí na hlavě a kombinézami jsme se drali sněhem dovnitř. Nikdy nezapomenu na tu vůni linouc se z jídelny a na ten závan našich mokrých punčocháčů, které jsme ledabyly hodili na rozžhavené radiátory v pokojích.

Čas se nemarnil jako dnes. Telefony a počítače nebyly k mání, a za to jsem i vděčný. Místo sjíždění sociálních sítí jsme sjížděli nekonečné kopce na nejrychlejších saních z krabic, ufo talířích a občas i na našich zadnicích. Třikrát denně jsme si neochotně nechali namazat obličej krémem,

třikrát denně se převlékali z mokrého do suchého. Jediným naším nepřítelem bylo slunce, které to kolem půl páté zalomilo a šlo spát za hory. Tak jsme při měsíčku hráli hry a koukali na pohádky.

ATMOSFÉRA A ZÁŽITKY

Vánoční den se objevil na kalendáři a my místo kombinéz nahodili sváteční oblek. Motýlky, dětské kravaty a hlavně bílé košilky zdobily náš outfit a s bačkorami na nohou jsme se odebrali do obývacího pokoje. Čekali jsme na toho ježka, až přinese dárky pod stromeček. Ozval se zvoneček, který rázem rozjasnil všechny ty netrpělivé dětské tváře, včetně té mé.

Byl čas se rozeběhnout do jídelny a očima šmejdít všude po místnosti s přáním ještě zastihnout Ježíška. Ale marně. S řízkem v puse jsem luštil jména na dárkách a čekal, až se tet přiblíží ke stromečku. Ozvalo se mé jméno, občas víckrát, a já se nemohl nabažít pocitu, že si na mě někdo vzpomněl a chtěl mi udělat radost.

Nebyly to nejkrásnější Vánoce proto, že bych dostal nejkrásnější nebo nejdražší dárek. Ale proto, že nešlo jen o vánoční den. Vánoce pro nás znamenaly období radosti, štěstí a zároveň obyčejnosti, která jako by se vytratila.

Jiskra v očích zmizela a z milovaného ježka zbyla jen vzpomínka. Ale třeba se ještě objeví, třeba ho jednou zastihnu. A pokud ano, poděkuji mu za to, že jsem se mohl, byť i na chvíli, cítit tím nejšťastnějším dítětem na celém světě.

Tomáš Dandáš, cvičný byt DD Tuchlov

Nejlepší vánoční trapas

Seděla jsem u okna a tiše jsem sledovala ulici venku, jančily tam děti a dospělí se je snažili utiřit, což nemělo žádný účinek. Byla dost zima, ale v ten den nikdo neměl čas se třást zimou, byl významný den pro všechny – Vánoce.

Dobře, pro všechny možná ne, pro mě to byl prostě další den, který prosedím u televize, maximálně menší výmluva, proč jíst tolik sladkého. Nic víc to dávno nebylo. Každý přeci jednou vyroste a ztratí tu dětskou naivitu.

A když nemáte děti, nemá vám ji co vrátit.

Možná proto jsem nechala okno oknem a šla sledovat svůj oblíbený seriál. Už když jsem ho pustila, věděla jsem, že mě to nebude bavit, šlo tam pořád o to stejné, nic to však neměnilo na jeho sledovanosti. Naštvaně jsem vypla televizi, příliš znučená, abych se pokoušela najít nějaký nový seriál ke sledování. Hrábla jsem do krabice s cukrovím, ale bylo moc sladké i na mě. Asi půjdu spát, dneska nemá smysl najít svůj smysl života.

CCCCCRR!

Uslyšela jsem zvonek. Říkala jsem si, že je to asi omyl, žádné přátele pokud vím, nemám. Pro jistotu jsem se však šla podívat, přešla zaprášený koberec, který jsem dlouho neoprášila, a došla ke stejně starým a neopěčovávaným dveřím. Otvírala jsem opravdu pomalu, nechtěla jsem si nechat zničit představu, že opravdu někdo přišel, ať už by to byl kdokoliv. Vykoukla jsem ven a uviděla vysokého chlapce, který držel v ruce dopis. Nervózně muchlal obálku a měl hezké červené tváře, těžko říct, jestli studem nebo zimou.

Natáhl ruce, abych si tu obálku vzala, já se ale nemohla pohnout, čistě jen proto, že to bylo tak náhlé a trapné. Naše trapná chvilka se táhla opravdu dlouho, dokud jsem se konečně neodhodlala a nevzala si dopis z jeho roztřesených prstů. Stál na místě, jako by ho tam někdo uvázal řetězem, a se skloněnou hlavou čekal na odpověď.

Rozbalila jsem obálku – krasopisně na ní bylo napsané mé jméno a adresa – a začetla se do vzkazu.

Milá dívko z mých snů,

**čekal jsem tak dlouho, až se odvážím
tě kontaktovat...**

**Bylo to opravdu těžké a bál jsem se,
že mi odejdeš s jiným.**

**Naštěstí mám dnes možnost tady stát
a říct ti, co cítím.**

**Můžeš to brát jako vánoční dárek,
jestli chceš...**

Usmála jsem se, nikdy by mě nenapadlo, že by na mě takhle někdo myslel, ale byl to moc hezký pocit. Podobný, jako když dočteš knihu s dobrým koncem, nejlepší je, když je romantická, takové velké fiktivní štěstí. Jenže tohle byla realita, byly Vánoce a někdo přišel jen kvůli tomu, aby mi řekl, že mě má rád.

Chlapec se zavrtil a vysoukal ze sebe:
*„Omlouvám se, jestli tě otravuji... Já už asi
 radši půjdu.“*

„Počkej,“ řekla jsem. *„Nechceš něco dobrého?
 Mám toho tolik, že to ani nezvládnou sníst.“*

„Tak jo,“ odpověděl váhavě a kmital očima
 sem a tam.

„Tak pojd,“ pobídla jsem ho, aby vešel a zavřela za ním dveře. Prohlížel si můj pokoj, který nebyl zrovna moc uklizený. Všude byly nějaké poházené papíry a odpadky. Povzdychla jsem si, na tohle jsem zapomněla. On se však usmíval a nevypadalo, že by mu to vadilo. Sedl si do křesla a už nepůsobil tak vystresovaně, spíš naopak. Tomu se říká náhlá změna nálady, pomyslela jsem si a položila před něj sáček cukroví. Bez pochyb si vzal, ale příliš tu sušenku mačkal, takže se začala drobit a padat na zem. Nad jeho výrazem jsem vyprskla smíchy, čehož jsem trochu začala litovat, protože jsem nevěděla, jestli se náho-

dou neurazí. Chvilku se tvářil vážně a opravdu jsem si začala říkat, že jsem to pokazila, ale nakonec se začal smát, až málem spadl na zem.

„Jsem docela trapný, že?“ poznamenal, když se uklidnil.

„Trochu jo,“ přiznala jsem.

A tak jsme si povídali o všem možném a bylo to mnohem zábavnější, než sledování televize. I cukroví chutnalo lépe. Zničehonic Vánoce znovu dávaly smysl. Když se loučil, řekl, že zas přijde a já věděla, že to udělá. Po zbytek večera jsem se usmívala. Vánoce nemusí být nutně osamělé. Žádný den. Měli byste občas vyjít ven a s někým si pro radost popovídat. O hloupostech a tak. Jeden z nejlepších dárků je totiž lidská přítomnost.

**Andrea Kočová, DD Dolní Počernice
 studentka primy gymnázia Open Gate**

Viktor Tauš: Na Vánoce jsem rád sám

Režisér Viktor Tauš, který natočil například filmy Sněženky a machři po 20 letech, Klauni nebo Hudební film Tomáše Kluse a v Zámečku jste o něm četli mimo jiné v souvislosti s divadelním projektem Amerikánka, který se vysílal současně do 20 kin, je zároveň Dobrou vílou. A tak nám rád prozradil, jak se chystá na konec roku.

Jaké budou mé Vánoce?

Na Vánoce jsem rád sám. Je to jediný čas v roce, kdy si mohu být jistý tím, že mi nikdo nebude volat, a já nemohu rušit klid druhých. Je to pro mne zastavený čas, kdy mohu být sám se sebou, usebrat se a nechat v sobě doznít vše, čím jsem daný rok žil. Je to čas rozmluvy se svými sny v soukromí, kdy jsme tu jen pro sebe.

Vánoční přání

Vyspat se jako dítě. Přál bych si zase jednou se ráno probudit s tak čistou hlavou, že se v polospánku rozhodnu spát dál. Takhle pocit bezpečí a klidu nám přeji všem.

Novoroční motivace

Novoroční předsevzetí si nedávám. Je to jeden z těch dnů, kdy po sobě nechci nic. Snažím se vnímat sebe, svoji realitu a konat v souladu s ní. Věřím, že nic se nedá uspěchat, urvat silou. A že je dobré vycházet z příležitosti a nikoli z vůle. Je dobré vědět, po čem toužíme. Ale to stačí. Ostatní přijde samo. Přeji vám všem touhu, protože bez touhy není nic. Ale také klid a trpělivost, které jsou stejně důležité.

red

Ani v nemocnici na mě Ježíšek nezapomněl

Nejlepší Vánoce jsem zažil v Dětském domově Lipník nad Bečvou; i když jsem byl v nemocnici, ale děti v dětském domově mi říkaly, že to bylo super.

Dárky byly nejlepší! Dostal jsem hodně dárků – batoh, cestovní tašku, brankářské rukavice, hygienické a školní potřeby. Měli jsme výborné cukroví, řízek a bramborový salát. Teta mi to všechno předala a řekla: „*Ríšo, tady máš dárečky, doufám, že se ti budou líbit!*“, a mně se moc líbily a moc mě potěšily.

Tak jsem prožil svátky s rodinou a v dětském domově. Moc se mi to líbilo. Byly to moje nejlepší Vánoce.

Ríša

DDŠ Bystřice pod Hostýnem

Pak jsem jel domů na prázdniny. Ježíšek mi i tam koupil dobré věci a dal mi je pod stromček. Dostal jsem trenky, ponožky, sprcháče a jako hlavní dárek, co mě nejvíc potěšil, mobil.

Naše první Vánoce v DD

JIRKA (13): PŘEKVAPIVÉ KAMARÁDSTVÍ S HOLKOU

Moje první Vánoce, které jsem slavil v dětském domově, byly dobré v tom, že jsme se začali hodně bavit, ale nevěděl jsem, že Pája je holka. Překvapilo mě to, ale nevadilo mi to – každý jsme nějaký.

PÁJA (15): PÍSEK ZA ODMĚNU A SPOLEČNÉ KLOPÝTNUTÍ

Moje Vánoce s Jirkou byly skvělé, je to fajn kluk, je s ním sranda. Dostali jsme pěkný dárky (to jsme mohli ještě telefony), pekli jsme cukroví a za to jsme vyhráli s celou skupinou soutěž. Za odměnu jsme jeli do Písku do Laser Areny. Na začátku hry jsme oba zakopli na stejném místě. Nejlepší na tom bylo, že jsme byli spolu v týmu. Na ty Vánoce spolu vzpomínáme doteď.

Chtěli bychom poděkovat sponzorům, strejdům a tetám, že nám pomáhají.

Společně u jednoho stolu

Moje nejhezčí Vánoce byly, když tady byla starostka, učitelka od Julči a teta Jani a strejda Koci, ale to už je dávno.

Taky když v naší rodince byly besídky všech rodinek a pak každá rodinka dostala dárky. Měli jsme perníky každé chuti, všichni seděli u jednoho stolu. Všichni měli kapra a k tomu

bramborový salát s pitím. Neříkám, že to neděláme nadále. Říkali jsme básničky a všichni jsme si to užívali. No prostě SUPER.

Gabriela H. (11)

Nejkrásnější Vánoce v Uherském Ostrohu

KOUZELNÉ VÁNOCE V DD

Moje nejkrásnější Vánoce byly v roce 2020. Ten den si pamatuji, jako by to bylo včera. Nebylo nás moc, takže to bylo pohodové. Skoro celý den jsme koukali na pohádky, ale taky jsme samozřejmě dělali večeři a povídali si o tradicích a zvycích. Prostě a jednoduše, i přesto, že jsem byla na Vánoce v DD, tak byly kouzelné. Nejsou jen o dárkách nebo tak, ale o tom, abychom byli s lidmi, které máme rádi. Děkuji tetě i děčkám, že mi to umožnily.

Nikola (15)

VLONI VE TŘETÍM BYTĚ

Mé nejlepší Vánoce byly ty minulé, ve 3. bytě. Zůstalo tu asi 8 malých dětí. Přes den jsme se koukali na pohádky a vařili večeři. V průběhu dne jsme pojídali cukroví. Uvařili jsme si horký čaj a šli jsme si do kuchyně povídat o svátcích. Jak je slavíme my v Česku a jak je slaví v jiných zemích. Potom jsme šli nachystat stoly k večeři, ohřáli jídlo, naleli pití a šli se převléct do svátečního oblečení. Až jsme dojedli, zkrátili jsme si dlouhé čekání na dárky dalšími pohádkami. A potom jsme se už dočkali. Pod stromečkem nás čekalo spoustu dárků a za to jsem byl moc rád. Po rozbalení dárků jsme si s nimi šli hrát, ani spát se nám nechtělo, chtěli jsme si hrát až do rána.

Nicolas (12)

3 RODINY, 24 LIDÍ

Moje nejkrásnější Vánoce byly u babičky na

prázdninách. Seděli jsme všichni u velkého stolu, dohromady nás tam bylo 24 lidí, přesně 3 rodiny. Na stole bylo cukroví, různé sladkosti a hlavně bramborový salát a řízky. Byly i hranolky, protože někteří bramborový salát nejlí. Děda většinou mluvil a vtipkoval, takže jsme celou večeři poslouchali dědu, bylo to příjemné. Měli jsme vánoční náladu, i já, a ani jsem nepotřebovala dárky, bylo pro mě důležité být doma s rodinou. Když přišla řada na rozdávání dárků, dostala jsem řetízek. Jsem za to šťastná, aspoň mám něco na památku od prarodičů kromě zážitků a vzpomínek.

Anastasie (15)

U BABIČKY NA PRÁZDNINÁCH

Moje nejkrásnější Vánoce byly u babičky na prázdninách. Přijeli pro nás dvěma auty, v prvním černém BMW přijeli babička s dědou. Měli jsme večeři, pouklízeli jsme, koukali na pohádky v televizi a já s babičkou jsme chystaly cukroví. Dostala jsem řetízek, hodinky a náušnice a dárky se mi moc líbily.

Agáta (11)

Víc dárků rodinu nenahradí

Moje nejkrásnější Vánoce byly v roce 2017. V té době jsem byl ještě doma. Na vánoční den jsme byli všichni pohromadě. K večeři jsme měli bramborový salát a řízek. Všem to moc chutnalo. Dárky byly skromné, ale hezké. Pod stromečkem jsem měl autíčko na dálkové ovládání a oblečení. Bylo to vše, co jsem dostal. Zpívali jsme koledy a dívali jsme se na vánoční pohádky. Na našem DD máme dárků víc, ale nenahradí mi to Vánoce s rodinou.

Doufám, že takové Vánoce ve své rodině ještě někdy zažiji. Když ne, tak se o ně budu muset snažit sám.

Václav Cibula (14)

Vánoce u tety: Hrály koledy a vonělo cukroví

Moje nejkrásnější Vánoce byly, když jsem byl ještě u tety a se svými sestrami. Pekli jsme perníčky, vanilkové rohlíčky a kokosky.

Při tom jsme poslouchali vánoční koledy a písničky. Pak jsme zdobili vánoční stromeček. Na Štědrý den jsme koukali na pohádky, např. Mrazík, a při tom jsme jedli cukroví.

se dali do rozbalování, tak jsme se u toho vyfotili.

Vánoce nejsou o dárcích, jsou o tom, že trávíte čas se svými blízkými. Byl bych moc rád, kdybych mohl takové Vánoce zase zažít.

Michal Fulín (16)

O den dříve jsme dělali bramborový salát na štedrovečerní večeři, druhý den jsme smažili řízky a kapra. Poté jsme všichni usedli ke stolu a začali jíst. Když jsme všichni dojedli, tak jsme šli do obývacího pokoje, kde už pod stromečkem čekala spousta dárků. Než jsme

Advent u ohně. Založili jsme novou tradici

Ráno jsme si připravili adventní punč, první adventní svíčku, v pátek napečené cukroví, rozdělali oheň a začali opékat špekáčky. Základnou nám byla bažantnice u Zechovic.

Vyprávěli jsme si o historii adventu, legendy a pověsti týkající se Vánoc. Všichni jsme se shodli na tom, že adventní čas je plný kouzel. Během adventu by lidé měli vzpomínat na uplynulý rok a na blízké, které by rádi viděli. A měli by konat dobré skutky, které dnes už bohužel nejsou samozřejmostí.

Advent se v dnešní době stává obdobím stresu a spěchu, ale pro nás to neplatí. My si tuto dobu dovedeme užívat, ale většina z nás ví, že to největší přání, po kterém toužíme, se nám asi nesplní – být na Vánoce s vlastní rodinou. Vánoce nemusí být pěkné jen doma, ale budou krásné, když se o ně budeme všichni snažit, ať jsme kdekoli.

Výlet byl natolik příjemný, že jsme se spolu s tetami shodli, že si vytvoříme novou tradici – adventní opékání špekáčků.

Michal F. (16) a Václav C. (14)

SKUPINA ČEZ

VIRTUÁLNĚ V ELEKTRÁRNĚ

- Oblíbené on-line prohlídky elektráren jsou zpět
- Nejstřeženější prostory v zemi
- Zážitek pro děti každého věku
- Zdarma

Přihlaste se na webu
www.virtualnevelektrarne.cz

VAŠE PLÁNY A PŘEDSEVZETÍ DO ROKU 2022

Předsevzetí z Uherského Ostrohu

DALŠÍ REKORD MINIATUR

V roce 2022 bych chtěl být hlavně zdravý a šťastný, a to chci i pro rodinu a pro ostatní. Taký chci, abych už byl doma u mamky a rodiny, protože doma je prostě doma. Ještě bych chtěl zhubnout pár kilo dolů, nemusí jich být moc, ale tak pár. Dále bych chtěl mít tolik dobrých kamarádů, jako mám teď. A tak super rodinu. Taký aby nebyl covid, je to otrava. Chtěl bych vytvořit další rekordy miniatur.

David Zelík (15)

ŘIDIČÁK, KLUK A KAŽDÝ DEN CVIČIT

Chci si udržet vyznamenání, přemýšlet nad tím, že mi není 8 roků, ale že mi je už 17 a nechovat se jako dítě. Mám v plánu každý den cvičit, chodit na vycházky a užívat si s kamarády. Další moje plány jsou jít domů a být s mým klukem. Chtěla bych si udělat další obor. Obor, který je zaměřený na zvířata, které mám od malička moc ráda, ráda se o ně starám, šíleně mě to baví. Mám v plánu si udělat řidičák, přibrat, a udržet si své kamarádky.

Diana (17)

INSTRUKTORKA

Můj plán, je abych dodělala střední školu kuchař-číšník. V roce 2022 bych si přála svůj nový pokojíček doma, kde budu i studovat. Chtěla bych i začít cvičit a tančit, protože bych se chtěla věnovat sportu a zdraví a žít takový zdravý životní styl. Také si přeji, aby doma bylo vše v pořádku, tak jak to máme teďka. Chtěla

bych i jezdit jako instruktorka na nějaké tábory, baví mě to s dětmi.

Kamila (17)

PŘIBRAT PÁR KIL

Můj největší plán je dokončit řádně studium a jít si za svými sny. Zdokonalit se v pečení a vaření. Předsevzetí jako každý rok být zdravá a šťastná, mít kolem sebe lidi, které mám ráda. A taky přibrat pár kil.

Mariana (17)

PŘÁLA BYCH SI PSA

Moje plány jsou jezdit domů na dovolenky, jezdit na výlety, chodit se třídou plavat, chodit s mamkou do divadla a ke koním. Přála bych si mít psa, naučit se angličtinu nazpaměť. A až budu z děčáku, přeju si být pořád veselá a vždy chodit s úsměvem a starat se o rodinu jako dospělá žena.

Monika (12)

MÍŇ POZNÁMEK. A ČEKAT, CO PŘIJDE

Do roku 22 bych chtěl míň nosit poznámky, víc poslouchat a nebýt takový bordelář. Ale také bych už chtěl být doma. Nemám žádné další předsevzetí, co se má stát se stane, takže budu jen čekat, jestli se stane něco dobrého, nebo zlého.

Nicolas (12)

Plány a závazky z Litovle

S ÚSMĚVEM K LEPŠÍM ZÍTŘKŮM

Asi naučit se říct NE... Nebýt senzitivní, myslat víc na sebe. Pokaždé si najít chvíli jen pro sebe, ale také se věnovat kamarádům, zahodit starosti a hlavně neztratit svůj nadhled a samu sebe. Také se umět zasmát a pokračovat dál k dobrým zítřkům.

Dominika (15)

MĚSÍC NA TÁBOŘE

V roce 2022 bych chtěla jet na tábor do Staré Vody a chtěla bych tam jet s mými nejlepšími kamarádkami na měsíc.

Maruška (10)

ŽIVOTNÍ ROLE

Můj plán na rok 2022 je najít si s přítelem bydlení v Litovli, být zdravý a šťastný a pomalu se připravovat na tu nejkrásnější a nejnáročnější životní roli, která nás od června čeká...

Mária (17)

Předsevzetí z DD Holeje

ZŮSTAT NA KONZERVATOŘI!

Na Nový rok mám předsevzetí, že chci mít lepší známky a líc se učit. Chtěl bych zůstat na konzervatoři a neučit se zlým zlozvykům.

Matěj B.

O ÚROVEŇ VÝŠ

Letos si udělám předsevzetí, a to taková, že budu mít o úroveň lepší známky ve škole.

Pořád tam jsou nějaké předměty, kde by se to dalo zlepšit. Dále zkusím být o něco méně vulgární a zlepšit mluvu a nevymlouvat se na to, že mluvím, jak mi zobák narostl, nebo co na srdci, to na jazyku. Za třetí bych chtěl víc pomáhat tetám při vaření na rodině.

Vašek (18)

Honza má jasno:

Začnu vydělávat, založím rodinu a vynalezu nerozbitný mobil

Ahoj, jmenuju se Honza. Představím vám svoje plány do budoucna.

Moc bych chtěl chodit na brigády a začít si spořit, ať mám nějaké větší peníze, abych mohl mít v budoucnu lepší život. Chtěl bych si založit rodinu a mít skvělý život, být šťastný!

Chtěl bych se vyučit v informačních technologiích, protože tomu docela dobře rozumím. Chtěl bych se naučit programovat a založit si svůj obchod s elektronikou a servisem. Kdyby někdo přišel a chtěl něco opravit, tak opravíme.

Chtěl bych vynalézt telefon na dvě baterky a aby byl celý nerozbitný. Kdybych měl dost peněz, tak bych dával měsíčně několik tisíc na charitu. Taky bych pomohl s dluhy mému tátovi, který má těžký život. Skoro celý život má dluhy a já bych mu chtěl ty dluhy splatit.

Moje babička a děda už jsou mrtví, hodně mě to mrzí. Je mi hodně smutno! Chtěl bych vrátit ty staré časy, kdy jsme byli všichni spolu. Tohle je celý můj plán!

Honza

DDŠ Bystřice pod Hostýnem

Vysněná budoucnost: Dům s bazénem, tři auta a práce s dětmi

Dětské sny a plány jsou vždy nádherné. Dětské představy o tom, čím například budu nebo co vše mohu dokázat, neznají hranic. I v našem domově mají děti plány nejen do příštího roku, ale i do dalších let.

„Já, Kája, Vali, Dan a Teresa a také naši sourozenci spolu budeme bydlet, až doděláme školu a odejdeme z děčáku. Nejprve ale musíme chodit do práce. Už od 15 let plánujeme chodit na brigády, abychom si už vydělali nějaké peníze. Ušetříme co nejvíc peněz, postavíme si třípatrový barák s bazénem a pergolou a koupíme si tři auta – Toyotu, Mercedes a Škodovku. Já budu dělat kosmetičku, a pak budu ještě zpěvačka,“ plánuje Adriana.

„Já bych zase chtěla dělat tady v domově vychovatelku. Vali bude kadeřnice a obkladačka – ty mají hodně peněz. Abychom měli na ten barák. První rok ale budu pro začátek bydlet u tety Týny,“ plánuje Karolína.

„Budeme mít každý totiž dvě až tři práce. Některé nás budou bavit a některé budeme mít pro peníze. Ty nás asi bavit nebudou, ale

jsou dobře placené. A když chceme mít velký barák...” zasní se Vali.

„To já bych chtěla dělat tanec a jednou bych také chtěla být teta v Klokánku. Baví mě vychovávat děti. Můj brácha Tom zase chce být zedníkem,“ mluví o svých snech Nela.

Každý máme v životě nějaké své sny. A i když jsou někdy více či méně reálné, je krásné si představovat, jaké by to bylo, kdyby...a jaké to bude, až...

Zkusme se teď ke konci roku na chvíli všichni zastavit a jen tak nechat své sny a představy plynout.

teta Martina Soukupová

Lepší známky, nového kamaráda a konec covidu

Můj hlavní plán pro rok 2022, který bych si chtěl splnit, je zlepšit se ve škole. Jde mi o známky, které se budou posílat na učiliště. Chtěl bych se vyučit zedníkem tak, abych byl šikovný v práci. To je ale ještě daleko. Doufám, že učiliště zvládnou a získám výuční list.

Budu se snažit přemýšlet o svém chování, chtěl bych se i některým lidem omluvit za to, jak jsem se v minulosti choval. Dále bych si přál, aby se v mém okolí zlepšily vztahy mezi lidmi. Chci si najít cestu ke svým rodičům, chtěl bych také jet domů za tátou.

Mým nejlepším kamarádem v domově byl Dan, hodně jsme si rozuměli. Jenže už mu bylo osmnáct let, tak z domova odešel. Stýská se mi, ale nedá se nic dělat. Musím si najít nového kamaráda a jsem zvědavý, kdo to bude. Dan byl ale stejně nejlepší a nikdy na něho nezapomenu. Doufám, že za mnou někdy přijede.

Nejraději mám ve škole tělocvik – chtěl bych získat větší vytrvalost a naučit se pořádně kliky. Mým cílem je také zlepšit výsledky v češtině.

Přál bych si, abych uměl lépe chápat holčičí chování, a já sám abych to své vylepšil. Také by se mi líbilo, kdyby Volyně byla krásnější. Mým velkým přáním pro rok 2022 je, aby se konečně zlepšila situace s nemocí covid-19. Už nechci nosit roušku a nechci být v karanténě.

Teď už se hodně těším na Vánoce a na dárky, které dostaneme také díky našim sponzorům. Ale ze všeho nejvíc chci být šťastný, zdravý a to samé přeji i všem lidem.

Václav (14)

Dobrodružné prázdniny okořenila noční procházka ke hřbitovu

Ahoj, jmenuji se David a jsem z dětského domova ve Zručí nad Sázavou. Napadlo mě dát vám vědět o jednom prima místě, kde jsme měli možnost strávit letošní podzimní prázdniny.

ROMANTICKÁ REKREACE

Nachází se vlastně úplně nedaleko našeho dětského domova, a to v rekreačním areálu u Starého rybníka ve Zbraslavicích. Už jen samotné ubytování bylo super. Bydleli jsme ve vlastním malém domku, kde jsme si i sami topili, což byla pro nás novinka – občas vyrazit pro kletší nebo pár šišek a rozdělat v kamnech oheň bylo prostě dobrodružství.

Okolí areálu je u rybníka, uprostřed lesa, takže spousta možností někam se vydat. Chodili jsme na procházky, hráli stopovanou, sbírali lesní plody, nezapomněli jsme navštívit nedalekou místní zvláštnost – oboru s daňky. Největším zážitkem pro nás však byla návštěva místního letiště. Pozorovat modely letadel takto zblízka, nejenom na obloze, zaujalo i naše holky.

Z POHÁDKY DO HORORU

Poslední den jsme se přeci jen vypravili kousek dál, a to do Ledče nad Sázavou. Navštívili jsme okolí ledečského hradu, kde se natáčelo několik známých pohádek, třeba Anděl Páně, a pěšky jsme vyrazili na skalní vyhlídku Šeptouchov, kde jsme si prohlédli celé městečko hezky z výšky. Při zpáteční cestě jsme se ještě stihli zastavit v Bohdanči u nedávno postavené rozhledny Bohdanka.

Samozřejmě nemohla chybět ani strašidelná noční procházka. Trasa vedla kolem městečka, okolo místního hřbitova. Zvuky nočního lesa a „šajn“ našich baterek dodával naší výpravě tu správnou atmosféru, ale nenechali jsme se zastrašit a cestu v pohodě zvládli.

Tohle je můj tip, když nebudete vědět, kam vyrazit.

David Strecker

Strašidelné úkoly vedly ke sladkostem

Bylo pondělí 1. listopadu. Přišla jsem ze školy, udělala si s ostatními úkoly a dala si svačinu. Když jsem přišla na klubovnu, byla tam teta Irča a říkala nám, že večer nás čeká nějaké překvápko. Vůbec jsem nevěděla, co by to mohlo být. Teta Irča za náma velkýma pak přišla a poprosila nás, abychom pomohli s tím překvapením.

Přijela za námi skupina lidí, která pro nás měla připravený halloweenský večerní program na zahradě. My velký jsme pomáhali s úkolama pro malé. Když děti splnily všechny úkoly a byly na všech stanovištích, čekalo na nás občerstvení. Byl tam dort, strašidelné zákusky a děti dostaly lampióny. Akci jsem si moc užila, byla to sranda.

Velké poděkování patří týmu z ČSOB, který si pro nás akci připravil.

Růženka (17)

Nebojíme se tance ani strašidel

Halloweenská diskotéka
v nedalekém městě Dubá se
nám moc líbila.

Děti si oblékly kostýmy
a vyrazily tancovat. Hasič,
kostlivec, Sněhurka,
strašák, Zvonilka,
Superman, zombík a další
strašáci se už moc těší na
další tancovačku.

teta Šárka Kubíková

Příprava na zimu

S dětmi jsme si vyrobili
sněhuláka.

Už se těšíme na zimu
a sněhovou nadílku.

teta Šárka Kubíková

A bude odměna!

Za účast v soutěži Zdravá 5
máme poukázky do Alberta,
kde si koupíme odměnu.

Zapojili jsme se taky do progra-
mu Obchůdky s Albertem.

Za utržené korunky si děti chtějí
koupit vaflač, abychom mohli
společně dělat mňamky
ke svačince.

teta Šárka Kubíková

Svatomartinské rohlíčky chutnaly nejvíc s tvarohem

Na svátek svatého Martina jsme se těšili, až přijde naše teta, která nám slíbila, že budeme společně péct svatomartinské rohlíčky.

Když přišla, hned jsme začali chystat těsto. Teta nám radila, nechala nás těsto dělat samostatně, a povedlo se.

Nachystali jsme si náplň (nejraději máme skoro všechny tvarohovou) a začali jsme tvořit. Teta nám rozválela těsto, nakrájela ho na trojúhelníčky a ukázala, jak udělat správný rohlíček. Přísaháme, všechny rohlíčky jsme srolovali tak, jak nám to teta ukázala, a musíme říct, že nás to hodně bavilo.

Teta nevěřila svým očím, jak nám to jde, a pořád nás chválila. Rohlíčky se povedly a hlavně nám hodně chutnaly.

skupina B

Výrobky chceme prodat na trzích a besídce

Blíží se adventní čas a my každou volnou chvíli věnujeme přípravě na vánoční trhy při rozsvěcení vánočního stromu v Bílině a Ohniči.

Tento rok bude z čeho vybírat. Vyráběli jsme sněhové a dřevěné svícní, dřevěné domečky a anděly, chlupaté skřítky, ozdobičky z keramické hlíny a další věci.

Děti se na trhy těší; doufáme, že nám současná covidová situace dovolí se jich zúčastnit. Další výrobky prodáváme na naší vánoční besídce.

děti a tety Denisa a Irenka

Domov zkrášlily dýně

Na dýňování nám 30. října vyšlo krásné počasí. Všechny děti si ho moc užily a z výtvorů měly velkou radost. Dýně pak ozdobily a rozzářily celý dětský domov.

teta Lenka Hermanová

Hrůzostrašné skotačení probudilo pavouky i pohřbené duše

Začala doba podzimní a ponurá, tak jsme my starší a tety zorganizovali veselé a trochu strašidelné odpoledne plné her a soutěží. Všechny prostory domova jsme náležitě vyzdobili kaširovanými strašidýlky, pavouky s pavučinami vlastní výroby. Potom mohl začít rej duchů.

Vrcholem podvečera byla stezka odvahy, která končila v sklepení domova. Tam, v mihotavém světle svíček, seděl majestátně sám duch Boženy Hrejsové, paní, která před necelými sto lety založila náš dětský domov. V některých dětech byla malá dušička, když je oslovila, ale sebraly veškerou odvalu a přišly za ní. Kromě malého dárku v podobě sladké odměny se děti dozvěděly také něco o životě této vážené a činorodé učitelky.

Tajuplnou atmosféru podtrhly desítky rozsvícených dýní na naší zahradě, které na nás za okny mrkaly ještě před odchodem do postýlek.

Karolína Kessnerová

Souboj šneků s krtkem skončil nerozhodně

První listopadovou neděli jsme s dětmi věděli, že nás bude „honit mlsná“, a proto jsme uspořádali soutěž v pečení. Nejprve si zúčastněné děti vybraly ze svého středu kapitánku Dianu a Marianu. Jelikož kapitánky studují obor pekař a kuchař-číšník, budují si vztah k práci v kuchyni a pečení je moc baví. Děti do jednotlivých týmů byly vybrány formou losování.

Tým pod vedením Diany připravil skořicové šneky, tým pod vedením Mariany zase Krtkův dort trochu jinak (místo kakaa byl do těsta přidán kokos a místo čokolády do náplně zase Lotus sušenky kvůli alergii jedné dívky).

Oba týmy pracovaly se záplem a vydaly ze sebe maximum. Výtvary se od toho odrazily. Děti si pak snědly na svačinku jak dort, tak šneky.

Bylo by těžké vybrat vítěze, proto vyhrály oba týmy. Odpoledne se vydařilo a spokojené byly děti i teta a také všichni nezúčastnění diváci.

teta Nikol

Málem jsem usnul na hřbitově

Prý bylo krásné počasí, mně se nikam nechtělo kvůli vstávání. Po dlouhé době jsme byli zase venku s tetou Ivet a tetou Renčou.

Sponzoři nás pozvali do Dolních Kounic, měli skvělou čáku a taky auru a byli super. Dělalí si srandu a rozuměli jsme si, protože byli mladí. Taky nás pozvali na smažák. Nálada byla skvělá.

A co jsme teda poznali? Křížovou cestu ke kapli sv. Antonína a od ní výhled na řeku Jihlavu. Zříceninu ženského kláštera Rosa Coeli, židovský hřbitov, vyhlídku v Nových Bránicích.

A taky nám prozradili, že odsud pochází Přemek Forejt z pořadu MasterChef. Teta fotila dopisní schránku se jménem. Děcka tahaly nějaký kočky a pořád jsme zdržovali cestu. Na tom židovským hřbitově jsem si lehl s Francinou do trávy, nejraději bych usnul. Svítlo slunce a bylo teplo, i když bylo 28. října.

David W. (12)

Fotili jsme zvířátka a pařili v autě

Byla jsem v zoo. To bylo hustý. Jednou se strejdou Honzou z domova a podruhé s Renčou, ta už je velká holka a už se odstěhovala. Strejda Honza s námi chtěl jet do Vyškova, ale nakonec měl moc práce a byli jsme v Brně. Byl tam pán, který nám ukazoval, jak se krmí zvířata a ještě něco říkal. Co, to si už nepamatuju.

Mám zvířátka ráda, ale v zoo se nesmí hladit. S Renčou jsem viděla tygra a lva a mám i fotku. Dole byl páv s roztaženým peřím a vůbec se nás nebál. A měla jsem sladkosti. A s tetou Ivou jsme jeli bílým autem do Kateřinské jeskyně. Teta umí řídit a my jsme dělali v autě diskotéku. To bylo nejlepší. A jeskyně byla taky dobrá.

Denisa M. (7)

Na výletě i s pejskem

Byla to Svratka, nebo Svitava? Už ani nevím. Jeli jsme na výlet autem a moc se mi líbil. Teta Zuzka tam vzala pejska. Fotili jsme se. Byli jsme u vody a tam se mi moc líbilo, a taky u řeky.

Julie H. (9)

30 metrů nad zemí. Děti si vyšlápaly na Lidušku

DO SCHODŮ SE MI NECHTĚLO

Jeli jsme vláčkem. Pak nám tety koupily sodovku. Červenou. Šli jsme daleko. Velkej kopec to byl. Tety se zlobily, že nechci jít. Moc schodů. Dívali jsme se daleko a fotili. Denisa se se mnou nebaví. Výlet se mi líbil a vlak taky.

Gábinka K. (5)

MÁLEM NÁM UJEL VLAK

Nová rozhledna, bylo tam moc hezky. Měli jsme debrecínku v bulce, moc mi chutnala. Měl jsem se moc dobře. Teta nám řekla, že má pro nás překvapení. Museli jsme utíkat za vlakem protože nám málem ujel.

Nikolas Košťál (9)

KUŘECÍ ODMĚNA

Byly tam kopce a dlouhá trasa. Když jsme dojeli do Bílovic, tak nám teta koupila sodovku. Tam byla rozhledna pojmenovaná podle odloženého děvčátka, které tam před 100 lety našli a zachránili. Mně se asi nejvíc líbila rozhledna, a pro zajímavost: bylo tam 135 schodů. Za odměnu nám koupila teta Renča KFC.

Alexandra K. (14)

DD Dubá-
Deštná

ČESKO-NĚMECKÉ PUTOVÁNÍ DO VÝŠIN

14 dní jsme strávili ve Sloupu v Čechách, kde jsme navštívili rozhlednu, Cikánské jeskyně, skalní divadlo a jiné.

Další týden jsme strávili ve skautské chatě Seleška v Lužických horách.

I výlety do německého Jonsdorfu nebo na horu Luž jsme si užili.

teta Šárka Kubíková

Adoptovali jsme osla!

V sobotu ráno jsme se probudili a měli jsme přichystané batůžky se svačinou. Tety nám oznámily, že jedeme na výlet. Bylo to velké překvapení. Odjížděli jsme z autobusového nádraží a jeli cca 2 hodiny. Cesta byla plynulá, nikomu nebylo špatně.

Konečně jsme dojeli do cíle. Po dlouhé cestě jsme se zastavili u Safari Parku ve Dvoře Králové. Paní ředitelka pro nás připravila tajný výlet za zvířaty. Byli jsme natěšení! Před vstupem jsme se ještě nasvačili, každý jsme měli to, co jsme si na výlet připravili. Většinou to byla houska, chléb nebo rohlíky. Jedna moc hodná teta nám dokonce upekla buchtu.

Jely s námi celkem tři tety a paní ředitelka. Také jsme se dozvěděli, že jsme adoptovali zvířátko – oslíka zakrslého. Byli jsme moc rádi.

Dosvačili jsme a každý starší si vzal na starost jedno malé dítě, které musel po celou dobu v zoo hlídat. Přišli jsme tam a první zvířátko, které jsme viděli, byl plameňák. Malé děti byly udivené a spousta velkých taky. Viděli jsme plno dalších krásných zvířátek, hady, žáby, různé druhy ptáků, různé druhy opiček. Udělali jsme si taky malou přestávku u vláčku. Malé děti nasedly a k nim se přidaly dvě velké holky. Byla to sranda, děti pokaždé, co projížděly kolem tet a ostatních dětí, mávaly a pokřikovaly a tety byly rády, že se tak dobře baví a že se jim to líbí.

Prošli jsme další cesty, kde byla další spousta zvířátek. Už jsme měli hlad, a tak nás tety pozvaly na párek v rohlíku nebo na hranolky. Většina dětí si dala hranolky. Bylo to vynikající, pochutnali jsme si a po dobrém jídle jsme se odebrali na hřiště.

Po cestě jsme viděli například buvolu a další zvířátka. Na hřišti běžaly jak malé, tak i velké děti. Všichni jsme si to moc užili. Paní ředitelka nám u hřiště koupila zmrzlinu, moc dobrou – smetanovou. Moc nám všem chutnala.

Po zmrzlině jsme vyrazili dál, viděli jsme žirafy, zebry, hrochy a další zvířata. Po cestě zpět ze hřiště jsme si řekli, že už pojedeme domů. Velké děti si ještě šly koupit něco dobrého a malé děti šly s tetami k autobusu. Když jsme se všichni u autobusu sešli, dostali jsme ještě odměnu – nádherný blok s obrázky zvířat, které jsme mohli vidět v zoo, a také tužku se vzory.

Paní ředitelce a tetám jsme všichni poděkovali a vyrazili jsme na cestu domů. Všichni jsme dorazili v pořádku.

Adéla B. (13)

DD Frýdlant

72 hodin: Táhly jsme za jeden provaz, odměna nás neminula

Tak jako každý rok i tenthle jsme se dobrovolně zapojily do celorepublikové akce 72 hodin. Jde o tři dny plné dobrovolnických aktivit, které se v ČR konaly už po desáté, a to ve dnech 14.-16. října.

Cílem akce 72 hodin je zapojit co nejvíce nás pubertáků a puberťaček a ukázat, že stačí jen málo, abychom společně dokázali mnoho a naučili se spolupracovat a vnímat svět kolem nás. My, holky z Janštejna, jsme se v minulých letech zúčastnily podobných akcí: Uklidíme Česko, 72 hodin, pálení větví po kůrovcové kalamitě, apod. Na této akci je velmi dobré to, že všechny starosti a neshody, co mezi sebou občas máme, hodíme za hlavu a spolupracujeme a užíváme si to.

FUNKČNÍ PÍŠŤALKY, ROZBITÝ ROBOT

V nedaleké obci Bednářeček, kde máme s místními obyvateli velmi přátelské vztahy, jsme se znovu po dohodě se starostou obce pustily po jejich boku do práce. Bylo velmi pěkné počasí, proto se nám lépe pracovalo, i když práce bylo až nad hlavu. Užívaly jsme si to, pan starosta nás bohatě pohostil jídlem a pitím. Jelikož jsme pořádní jedlíci, s radostí jsme to uvítaly a všechno snědly. A tak hezky utekl celý den.

Po dobře vykonané práci nám pan starosta osobně poděkoval (dokonce později poslal děkovný dopis naší paní ředitelce) a dal nám na památku náramky s logem 72 hodin a krásné píšťalky, kterými jsme nakonec odpískaly konec dobře vykonané práce. Pan vychovatel nám slíbil, že za to, jak jsme se dobře chovaly a pracovaly, pojedeme ještě nějaký víkend do kina.

Jak pan vychovatel slíbil, tak to také dodržel a za to, jak jsme se snažily, nás vzal v neděli do kina na velice pěkný film (Rozbitý robot Ron). Film byl o kamarádství kluka a robota. Bylo to hezké, ale přece jen živá kámoška je lepší než robot.

Po kině nás ještě pozval do „Mekáče“ na cheeseburgery a jablčné taštičky. Takže to byla skvělá neděle, a přitom stačilo jen společně pomoci uklidit jednu obec a u toho si ještě užít spoustu legrace.

Kristýna Bláhová (17)
VÚ Janštejn

Zdlouhavé cestování vynahradily památky, iluze a pizza k večeři

Výlet do Prahy byl hodně povedený, hodně jsem si ho užil. Cesta byla nudná a dlouhá, ale Praha stála za to!

Hned po příjezdu jsme šli prohlédnout Pražský hrad a Chrám sv. Víta, prošli jsme Nerudovkou, Starým městem, přes Karlův most až k orloji na Staroměstské náměstí, kde jsme trochu odpočinuli a snědli dobré trdlo! Pak jsme navštívili novou atrakci Prahy – Muzeum iluzí, z kterého jsou super fotky!

Než jsme se nadáli, byl večer, jeli jsme se ubytovat na hotel Otakar, kde to bylo hodně luxusní. Ubytovali jsme se, na večeři jsme ochutnali různé druhy pizzy. Ještě ten večer jsme jeli na festival světla do Karlína, kde jsme viděli různé světelné expozice a efekty, což bylo hodně zajímavé.

Pozdě večer jsme se moc těšili do postele, vyspali jsme se dorůžova. Ráno jsme jeli na Petřín, kde jsme šli do zrcadlového bludiště, pak ještě na stadion Slavie a na závěr jsme pozorovali letadla u letiště Václava Havla.

Výlet to byl fakt super! Mám z něj krásné fotky, zážitky a suvenýr – magnety Prahy od jednoho pána! Jestli tam taky pojedete, tak si to užijte tak jako my!

Lukáš

Malované vlajky ozdobily okna

Děti se připojily k oslavě Dne české státnosti malováním vlajek. Zúčastnily se tak akce „Český den s českými vlajkami“ Agentury Dobrý den Pelhřimov, která vyzvala k vyvěšení české vlajky do všech oken.

vedoucí vychovatelka Romana Imramovská

Kamarádkské bubnování

Na začátku podzimu se za námi přijeli podívat Martina a Jarda; kamarádi, kteří nás učí bubnovat. Bubnování s nimi nás strašně baví.

vedoucí vychovatelka Romana Imramovská

Špatné počasí? Nenudíme se ani když prší a fouká

Roční období se střídají jako apoštolové na orloji, stejně jako podzimní počasí. Poslední slunečné dny je tak třeba využít k výletům, větrné počasí je ideální k pouštění draků a dny, kdy prší, můžeme zase využít k výrobě podzimních dekorací.

SLADKÝ DEN A PODZIMNÍ RAUT

Podzimní období přináší kombinaci krásných barev, vůní a výborných chutí. Právě chutí jsme měli k dispozici opravdu hodně. Přímo u nás v domově proběhla přednáška o výrobě čokolády i s ochutnávkou. Měli jsme možnost ochutnat hned několik druhů velmi kvalitní, poctivě vyrobené čokolády. I když některé zajímala pouze ochutávka, jiní se dozvěděli spoustu zajímavých informací co se výroby čokolády týče. Naše mlsné jazyčky však nemají nikdy dost.

Tety si pro nás proto připravily výborný podzimní raut. Už při vchodu do místnosti nás vítala vůně domácího šípkového čaje. Na stole zaplněném dobrotami, ale i na knihovně za ním byla velmi povedená halloweenská výzdoba. Po usazení jsme se pustili do ochutnávky čerstvých, ale i sušených podzimních plodů, tyčinek s domácím kečupem klasické červené i žluté barvy nebo třeba do mrkvové bábovky. Po všem tom jídle jakoby se slehla zem. Po dopití posledních doušků teplého šípkového čaje jsme poděkovali tetám a odkráčeli užívat posledních teplých slunečních paprsků ke krbu na zahradě, kde jsme si opékali brambory a jablíčka jako za starých časů naše babičky.

Příprava na raut

MAZLÍME SE, HRAJEME SI, TVOŘÍME

Leontýnka pomáhá nemocným malochům

Každý čtvrtek k nám do DD přichází za našima „malochama“ teta Anežka z ekocentra v Hodoníně a vždy přinese nějaké malé zvířátko, o kterém nám povídá, kde žije, co jí. Také si zvířátka můžeme pohladit a pochovat. Naposledy nás navštívila se dvěma morčaty. Na mazlení máme v DD již 10 let naši Leontýnku – zlatého retrievera.

Jedno nedělní odpoledne jsme uspořádali v DD turnaj v curlingu mezi skupinami. Zvítězila druhá skupina. Také každou druhou neděli chodíváme již několikátý rok s naší sponzorkou MUDr. Chaloupkovou na bowling. Nyní je to trochu složitější, ale paní doktorka si nás účastníky před každou návštěvou turnaje v bowlingu otestuje. Nakonec je to super, ještě nikdo nevyšel z testování pozitivní, takže víme také, jak jsme na tom zdravotně.

Doma jsme se věnovali podzimnímu tvoření, když nebylo hezky. Vyráběli jsme si papírové ježky a povídali jsme si o nich. Teta Zlatka nám přivezla do domova obrovskou dýni, kterou jeden člověk nemohl unést, tak jsme ji nesli dva. Podle jejího tvaru jsme z ní udělali želvu, jaderka jsme si usušili a společně snědli.

RADOVÁNKY I POVINNOSTI

Podzim je typický pro své větrné počasí. To je naprosto ideální k pouštění draků. Pár dní za sebou intenzivně foukalo, a tak jsme toho patřičně využili. Nachystat draky, k nim provázek, ať nám neuletí, a hurá ven! I když vítr foukal všem stejně, některým drakům se vůbec do létání nechťelo, jiní létali jako živí. Ne každý den však foukalo, tak tety využily krásného počasí a vyrazily s dětmi do Strážnického skanzenu. Zde se děti mohly podívat, jak hospodařili lidé na vesnici na přelomu 19. a 20. století. Vyzkoušet si mohly spousty zábavných aktivit spojených se sklizní podzimních plodin a přípravou pokrmů z nich. Seznámit se mohly také s různými pracemi typickými pro tuto dobu.

Podzimními pracemi jsme aktivně pokračovali také v domově, když jsme pomáhali strejdovi s úklidem na zahradě. Při práci, která by nás měla zahřát, už jsme potřebovali teplé bundy. Zima už klepe na dveře a celý rok nám

Návštěva ve skanzenu

zkrátka zase utekl jako voda. Vlastně jsme se v létě ani pořádně nezahřáli a už se zase pod teplými peřinami těšíme na Ježíška.

Na závěr bych se chtěl pochlubit, že náš domov získal ocenění od Tomáše Slavaty za naši práci v covidové době.

Filip

Z pohádky do pohádky:

Hrdinové ze zámku krotili koně, prchali před plameny a pumpovali krev

Povídám, povídám pohádku o jaroměřském „děcáku“,
povídám, povídám druhou, že lokomotiva s dětmi jede struhou,
povídám, povídám třetí, že děti na koních letí,
povídám, povídám čtvrtou, že cyklisté brzdí brzdou,
povídám, povídám pátou, že hasiči nás zmatou,
povídám, povídám šestou, že děti do IQ parku vlezou.

Připadá vám tato básnička (pohádka) povědomá? Už jste ji někde v jiné formě slyšeli? Určitě ano! Věřte nám však, že v našem podání bude mnohem napínavější a plná zážitků. Stále nevíte, o čem naše jaroměřská pohádka bude? Podívejte se znovu a třeba v básničce najdete nějaké indicie. Nebo víte co? My vám vše pěkně povyprávíme, pohodlně se usadte a poslouchejte...

KONĚ ŽELEZNÍ I ŽIVÍ

Bylo nebylo, v jednom jaroměřském DD (zámku), žilo několik vychovatelů (dále pouze rytířů) a jejich dětí (princů a princezen), kteří se rozhodli, že se společně vydají za dobrodružstvím. Tajemná cesta za kovovým koněm (lokomotivou) započala v Nové Pace. Lesní stezka je zavedla ke zřícenině hradu Kumburk. Náhle se mezi poli vynořil již zmiňovaný kovový oř a svou mohutnou párou všechny omámil. Princové a princezny byli nadšeni a jásali „Sláva, sláva!“. Dokonce jim

byla splněna tři přání – viděli doplňování vody do lokomotivy, její údržbu a vnitřní vybavení.

Nebyla by to správná pohádka, kdyby v ní nevystupovali také opravdoví koně, a co teprve ti z hřebčína ve Slatiňanech, kteří patří k Národnímu hřebčínu Kladruby nad Labem. Čtyři udatní princové – Zdenka, Ondra, Michal a Dominik – sebrali odvahu tyto krasavce s hřívou navštívit. Prohlédli si je ve stájích, do rukou vzali sedla z nejjemnější kůže a neváhali zkusit jízdu v nádherném kočáru, jak se ostatně na prince patří. Jeden z princů však sešel ze správné cesty, když se místo pozorování nádherných čtyřnohých stvoření domáhal nákupů v místním obchodě.

JAKO O ŽIVOT

Naši odvážní rytíři a jejich svěřenci pokračovali v cestě za zážitky. Kroky je dovedly až k náhodskému dopravnímu hřišti. Zúčastnili se rytířských soubojů na kolech a koloběžkách – dbali

na dodržování pravidel a dopravních značek. Zaměřili se na problematiku odbočování, semaforů a vyzkoušeli si také, jakým způsobem je potřebné účastníka turnaje v případě nehody ošetřit. Vedle turnaje na dopravním hřišti probíhaly také soutěže, kde si zábavnou formou princové a princezny ověřili, že mají praxi v malíčku. Všechny úkoly byly poučné a poutavé – puzzle, skládačky a popis obrázků však zaujaly nejvíce. Jednotlivá stanoviště byla ohodnocena body, poté proběhlo vyhlášení, které se neobešlo bez diplomů a sladkých odměn.

Žádné putování se neobejde bez zvratů a překvapení. Jinak tomu nebylo, když se v jaroměřském zámku spustil alarm a rozezněly se sirény. Princové a princezny za doprovodu rytířů vyběhli ven před budovu ke kostelíčku a domnívali se, že se jednalo o obyčejné požární cvičení. Něco však nebylo správně, najednou přijížděla další a další hasičská auta. Strach z požáru zažehnal až vedoucí zásahu, který všem sdělil, že se jedná o připravené taktické cvičení hasičů. Po ukončení akce se všichni plni dojmů odebrali do svých postelí, je čas jít spát!

CHYTRÁ ZÁBAVA SE SLADKOU TEČKOU

Posledním dobrodružstvím našich hrdinů byla návštěva iQLandie v Liberci. Ačkoliv se nikomu v sobotu dopoledne nechtělo brzo ráno

opouštět teplý pelíšek, nakonec se princové i princezny hodili do gala a vydali se na cestu, kterou si zpříjemnili hraním nejrůznějších karetních her. Kouzelné místo iQLandie všem přiblížilo vědu jako úžasnou oblast. Možnost sáhnout si na vystavené exponáty a prakticky je vyzkoušet byla nepopsatelně krásná. Kdo se může pochlubit tím, že pumpoval krev do srdce, simuloval zemětřesení, zvedal do koše balón pomocí robotické ruky nebo vyzkoušel starodávne spotřebiče.

Výprava byla pro radost všech zakončena v obchodě se sladkostmi. A jestli se těch sladkostí nepřejedli a nepraskli, tak spolu spokojeně žijí dodnes...

teta Adéla Semeráková

Osm let na světě. Z kočárku vyrostl, dostal auto

V sobotu 23. října měl náš benjamínek Ondra 8. narozeniny. Kde jsou ty časy, kdy to byl malý chlapec v kočárku... Už je z něj takový velký kluk!

Ondrovi jsme v neděli uspořádali oslavu, na kterou se moc těšil. Dostal dort upečený od tety Renaty, policejní auto s houkačkou a spoustu drobností od sourozenců a ostatních dětí nebo tet z DD. Jako správná oslava se ani tato neobešla bez přípitku dětským šampaňským a spousty slaných dobrot...

Ondrovi přejeme k narozeninám všechno nejlepší, dalších 365 dnů prožitých ve zdraví, úsměvu, úspěchů ve škole, radosti v dětském světě a co nejméně prožitých dnů s „čertíky“ v hlavě a „rašícími rohy“ na hlavě.

teta Renata Doubravová

Pohodu u krbu střídala dřina v kuchyni i na zahradě

S příchodem podzimu všechny děti netrpělivě očekávaly první prázdniny nového školního roku. Ve středu 27. října se děti z Dětského domova Polička již potřetí těšily na prázdniny na chalupě v Rychnově. Přivítání bylo provoněné švestkovými buchtami a vřelým přijetím známé tety a strejdy.

HLADOVÉ OVCE, PODOJENÉ KRÁVY

Při večerním povídání u hřejivého rodinného krbu se děti dozvěděly o lákavém programu nadcházejících volných dnů. Sváteční den Vzniku české státnosti jsme společně oslavili celodenní turistickou 18kilometrovou vycházkou s pozorováním změn v podzimní přírodě, radovali jsme se z bohatství lesního království a užívali jsme si ohromující čistotu svěžího vzduchu.

Dorazili jsme k daňčí oboře, ale daňky jsme pro jejich plachost nezahledli. Příjemnou zastávku pro odpočinek a načerpání nových sil byla pohostinná zemědělská usedlost tety a strejdy, kde jsme se všichni vydatně naobědvali, popovídali s babičkou a dědou, nakrmili ovečky a spokojeni jsme se vrátili zpět na chalupu.

Velkým překvapením byla zastávka v zemědělském družstvu, kde na nás čekala paní ošetřovatelka telat. Obrovská radost z bezprostřední blízkosti telátek, kofat byla doplněna pozorováním při strojním dojení krav. Děti získaly konkrétní představu o hmotnosti nově narozených telat a dospělých zvířat, množství nadojeného mléka za jeden den, zamýšlely se nad velkým úsilím lidské práce, zodpovědností, spolehlivostí a obětavostí každého pracujícího člověka.

Cestou domů jsme spočítali množství balíků slámy v jednom stohu a při večerním vyprávění jsme

hráli vědomostní soutěže s procvičováním paměti z nových poznatků svátečního dne.

SOUZNĚNÍ S PŘÍRODOU

V dalších dnech si děti uvědomily, že „bez práce nejsou koláče“, když svým přičiněním se podílely na zásobování krbu dřevem, přípravě výborných pokrmů z brambor, česání jablek. Vyzkoušely si rytí záhonů, hrabání listů a rozhrabávání krtin. Společně jsme zjistili, že připravit zahradu na zimu není žádná legrace.

Nezapomněli jsme ani na ptáčky, společně jsme ve skupinách vyráběli ptačí budky na zimu. Dokázali jsme si, že umíme překonávat sami sebe, pokud chceme. Seznámili jsme se s blahodárnými účinky otužování, tři nejodvážnější se dokonce na pár sekund ponořili do studené vody.

O zdravém životním stylu jsme si vyprávěli u praskajících hřejivých kamen. Došli jsme k závěru, že nejen děti, ale i všichni dospělí musí v životě dodržovat pravidla nejenom silničního provozu. Brambóriáda posílila naše motorické dovednosti a tvořivost, opatrnost a respekt ke kuchyňským nástrojům. Bohatě prostřený stůl a pestrost domácích jídel nám přinesla radost, další zkušenosti a recepty pro naše mlsné jazyčky.

Dětem nejvíce chutnal domácí kváskový žitný chléb, který si vyzkoušely zadělat, šišky s mákem, jablečný dort, různé marmelády z ovoce, které příroda v průběhu roku nadělila. Pitný režim nejvíce obohatil bylinkový čaj z domácí bylinkové zahrádky slazený voňavým květovým medem.

S letošními podzimními prázdninami jsme se rozloučili posezením při „kafíčku s dortíkem“ na terase. Do svých rodinek si děti odvážely nové zkušenosti, zážitky a radost ze společně prožitých chvílí.

teta a strejda Pražanovi s dětmi

Lezli jsme do řopíků i na posedy

Odjížděli jsme v 9:44 z vlakového nádraží ve Volyni. Během hodiny jsme byli na místě, které se jmenovalo Kubova Huť. Když jsme vystoupili z vlaku, dali jsme si ke svačině jablko. Když jsme dojedli jablko, tak jsme od tety dostali bonbóny.

Měli jsme v plánu navštívit vojenská opevnění, takzvané řopíky. A u vojenského opevnění jsme se začali fotit. Dohromady jsme viděli tři opevnění. Teta nám po cestě vyprávěla historii opevnění, my jsme po cestě jedli svačinu a divili se, jaké to muselo být hrozné utrpení pro vojáky, kteří vevnitř přebývali týden, do malého prostoru se jich muselo nacpat šest.

SLADKÉ CESTOVÁNÍ

Celou cestu jsme měli dobrou náladu a povídali jsme si. Cestou jsme lezli na myslivecké posedy a do všech řopíků, které jsme objevili. Trasu jsme měli směr Vltavice, pak horní cestou zpět k nádraží Kubova Huť. Dohromady jsme ušli 12 kilometrů. Výlet se nám moc líbil. Během čekání na vlak do Volyně, který měl přijet v 15:21, teta odněkud přivezla lívanečky

s javorovým sirupem a zakysanou smetanou. Každý dostal lízátko ve tvaru srdce, což znamená, že nás má teta asi ráda.

Teta nevypadá tak špatně, protože nám domluvila teplou svačinu od nějakého pána, který dělá charitu pro psy. Po takové dlouhé procházce jsme se všichni těšili domů. Ke svačině na cestu jsme dostali dva až tři rohlíky, dvě sušenky a jedno jablko.

DD Volyně

Akrobacie i dary. V Praze nám poděkovali za zvládnutí pandemie

Když nám v dubnu „přistál“ ve služební poště email od Tomáše Slavaty s pozváním do divadla Cirk La Putyka do Prahy, abychom převzali ocenění za zvládnutí koronavirové krize, tak jsme neváhali ani minutu. Odeslali jsme email a už se těšili na 17. října, na kdy byla tato akce naplánovaná.

ZA ODMĚNU PRO ODMĚNU

V neděli 17. 10. se tedy vydala teta Renata, teta Eva, strejda Karel (řidič) a naše slečna Chiara na výlet do Prahy. Chiaru jsme vzali s sebou za odměnu, protože to byla právě ona, kdo v „covidové“ době na DD hodně pomáhal.

Cesta do Prahy nám rychle uběhla. Po příjezdu do Holešovic jsme si zašli na výbornou kávičku a cookies do nedaleké kavárny. Před 14. hodinou jsme se již přivítali s panem Slavatou v divadle Cirk La Putyka.

Krátce po 14. hodině nás v divadle přivítal a programem provázel pan Jiří Kohout. Na úvod měl také slovo Tomáš Slavata, který pronesl velmi dojemnou řeč, až jej samotného to přivedlo k slzám. Uvítat a pozdravit nás přišel i principál divadla Cirk La Putyka Rošťa Novák. Pak již začalo představení a na 400 lidí v sále – vychovatelů, tetiček, strejdů a zástupců dětských domovů z celé ČR – s údivem sledovalo akrobatické vystoupení samotné Cirk La Putyka.

KULTURA TROCHU JINAK

Každé kulturní vystoupení bylo „proložené“ poděkováním a předáním daru – vázy od pana Dalibora Šípky právě těm tetám a strejdům z dětských domovů, kteří se o děti v „covidové“ době nejvíce starali. Upřímně, při přebírání ceny mi jako první v hlavě naskočily živé vzpomínky na první dny „covidové“ doby z března 2020. Po představení následovalo pohoštění, focení s panem Slavatou coby organizátorem této akce a pak už šťastný odjezd domů.

A jaké mám pocity z této akce? Můžu upřímně říct, že to bylo možná něco trochu jiného, než jsem si představovala. Nicméně velmi zajímavé a dokládající, že kultura se dá dělat i trochu jinak, než jak jsme zvyklí.

Obrovský DÍK patří panu Slavatovi, starostlivému, skromnému a obětavému člověku, který nás v „covidové“ době neúnavně zásoboval respirátory, rouškami, dezinfekcí, notebooky a vděčíme mu i za krásnou televizi na klubovnu 2. RS.

Je vidět, že je to člověk s velkým SRDCEM a velkými životními zkušenostmi, pro kterého je SKROMNOST, POMOC a POKORA na prvním místě.

teta Renata Doubravová

Kreslíř Šádek přivezl dětem obrázky i poselství

Dětský domov v Tuchlově přijel navštívit uznávaný výtvarník, umělec, ilustrátor, ceněný kreslíř Honza Šádek, jehož díla jsou kreslena pouze pastelkami a inkoustem. I proto je neuvěřitelné, jakou úžasnou sytostí barev vynikají; a že Honza si s barvičkami hraje rád, o tom není pochyb. Svým obrázkům tak dodává hravost a radost, přestože témata nejsou vždy úsměvná jako spíše k zamyšlení.

A tento usměvavý, věčně dobře naladěný chlapec se na nás přijel podívat. Přivezl do domova dobrou náladu a k tomu krásné obrázky, které tu zůstanou pro naše potěšení a jako výzdoba pokojíků a okolních interiérů.

VESELÉ BARVY S TEMNOU MINULOSTÍ

Celkový dojem podtrhl povídáním o své tvorbě a svém nelehkém životě, o událostech, které nebyly vždy příjemné, se kterými se musel vypořádat a které ho nakoply do další životní etapy, která je mnohem veselější. A tou je kreslení, které má tak rád a které ho dnes i živí.

Děti si získal svou bezprostředností a pohodovým přístupem. Poselstvím této návštěvy bylo sdělení dětem, že je potřeba najít životní rovnováhu, že sny se neplní jenom o Vánocích, ale že každý může plnit sny sám sobě, ostatním, pro sebe a pro ostatní.

Honzovi moc děkujeme, jsme poctěni a budeme potěšeni, pokud se na nás i při další cestě do Teplic přijede podívat.

teta Kamila

DD Tuchlov

Na konci světa: Výjimečnost pobytu podtrhly večery při svíčkách

Jeden podzimní víkend jsme se vydali až Na konec světa. V krásné malebné vesničce jménem Rynartice nás přivítali laskaví majitelé úžasného penzionu s tímto neobvyklým názvem.

Každý den byl výjimečný a naplno užítý. Prozkoumali jsme malebné okolí, vyzkoušeli vnitřní vyhřívaný bazén a pochutnali si na buřtech na ohni. Večery jsme trávili při svíčkách a malováním dřevěných domečků.

Nádhernou přírodu jsme si užili naplno a vrátili se do domova s úžasnými zážitky, které v nás zůstanou napořád.

děti, tety Denisa a Irenka

Narozeniny si nenecháme zkazit

Na oslavu svých narozenin vzpomínají děti často celý život. A přesně to je cílem všech tetiček a strejdů, připravit dětem tak krásnou oslavu, aby na ni jen tak nezapomněly. Je jen málo věcí, které děti milují víc než oslavy narozenin.

Na našem domově proběhla narozeninová oslava sourozenců Janičky a Dominika. Starší Janička slavila jedenácté a Domča desáté narozeniny. Své třetí narozeniny slavil i náš nejmladší svěřenec, Adriánek. Nejdůležitější ingrediencí, která v tomto důležitém dni dětí nechyběla, byla dobrá nálada. Proto i ve chvílích, když něco nešlo podle plánu, neztráceli jsme hlavu a snažili se společný den hlavně užít a prožít.

Už jen pohled na šťastné dětské tváře, když si na oslavě hrají s balónky, krájí dort a oddávají se zábavným hram, je k nezaplacení. Ještě jednou přejeme našim oslavencům všechno nejlepší!

děti, tety Jana a Denisa

Kutilům z DD pomohli odborníci

S dětmi jsme v rámci našeho polytechnického kroužku na domově zařadili do ročního projektu výrobu dřevěné tabule s názvem našeho dětského domova. Děti se podílely na kompletním opracování dřevěné fošny spolu s kůly, pomocí kterých jsme mohli tabuli umístit a ukotvit před naší hlavní vjezd.

S písmem nám pomohli naši šikovní přátelé z firmy Forestones v České Kamenici, kteří nám celý nápis dokonale vyfrézovali pomocí CNC stroje. Pro děti tak vznikla ideální platforma pro vymalování celého nápisu. Dřevěná tabule tak v konečné fázi dostala ucelený a esteticky příjemný vzhled.

Chceme vám tímto moc poděkovat, kluci. Na vyhloubení děr nám Zámečnictví Martin Kořínek z Děčína zapůjčilo

zemní vrták. Pan Kořínek je tradičně naším pomocníkem. Touto cestou ti rovněž moc děkujeme, Martine.

Finální instalace tabule byla pro děti tou největší odměnou, protože z našeho společného díla měly opravdovou radost.

děti a strejda Radek

Místo města špekáčky

V sobotu 13. listopadu jsme si naplánovali výlet do Klatov, ale protože máme respekt z covidu-19, tak jsme radši vymysleli zážitek v přírodě.

Už v pátek jsme pekli hnětýnky, vykrajovali a hlídali troubu, aby se nespálily. V sobotu po obědě nás teta dovezla autem k rybníku Olšina, šli jsme kolem něj naučnou stezkou a asi v půlce cesty bylo ohniště. Teta to věděla a připravila špekáčky na opékání, v listopadu jsme si ještě neopékali. Moc nám chutnalo, ale na přídavek nebylo.

Stezka vede lesem, rákosím a po dřevěných lávkách, na kterých byly k poznávání stopy zvířat. Museli jsme si je vyfotit, nedovedli jsme určit, komu patří. Navzdory všem předpovědím nám svítilo sluníčko a výlet jsme si užili.

Erika Kottárová (17)

Strach z výšky zahnal posezení u tety

Jedno říjnové odpoledne jsme se vydali na výlet na Klostermannovu rozhlednu na Javorníku. Vyšlapali jsme 201 schodů a ukázal se nám úchvatný výhled, ale po chvíli se mi začal zvyšovat strach, tak jsem byl rád, když jsme slezli dolů.

Protože nás pozvala naše teta k sobě domů na čaj, tak největší zážitek byl stejně u tety doma, moc se mi tam líbilo.

Adrian Rác (16)

Zchladili jsme nohy a zahřáli žaludek

V rámci vyhlášené soutěže v našem děčáku – Poznej kraj a nejbližší okolí, ve kterém žiješ – jsme s tetou vymysleli výlet na Šumavu, a byla to přáda.

Celý den bylo nádherné počasí a tak jsme si ho patřičně užili. Večer jsme si chladili nohy, které našlapaly pěkných pár kilometrů. A druhý den jsme si dali houbovku. No uznejte, není to super?

kluci a holky RB I

Hele, bobr! Vycházka přinesla radost i poníkům

Poslední říjnovou sobotu se vydaly děti s tetou Miladou na procházku Litovelským Pomoravím. Ven je vylákalo příjemné podzimní počasí a sluníčko, které ještě ukazovalo svoji sílu.

Procházku protáhly až do Tří Dvorů na farmu poníků. Tam se jim jako vždy líbilo, dokonce poníky i nakrmily jablky. Cestou poslouchaly, jak ve větru zpívají stromy. U řeky Moravy dokonce viděly malého bobra. Aspoň budou mít ve škole v přírodovědě o čem vyprávět!

Dlouhá vycházka splnila účel. Děti se vrátily unavené, ale spokojené. V přírodě se „vyblbly“ a ještě měly nevšední zvířecí zážitek.

teta Renata Doubravová

Dojil jsem kozu a česal lamu

O prázdninách jsme byli s tetami na farmě, kde byly alpaky, kozy, ovce a jiná zvířátka. Prohlídli jsme si celou farmu, která se nám líbila.

Mě nejvíce zaujaly kozy, tak jsem si chtěl vyzkoušet, jak se dojí. Zprvu mi to moc nešlo, ale nakonec jsem to dal. Měl jsem z toho radost a také novou zkušenost.

Na farmě jsme si mohli zkusit, jak se česá vlna z alpaky. Byl to pro mě a děti nejlepší zážitek z prázdnin.

Nikolas (12)

DD

Čtyřlístek

DD Planá

Kaštany nasytí hladová zvířátka

I letos na podzim se náš dětský domov zapojil do happeningu Jsem laskavec, pořádaného Nadací Karla Janečka.

Děti ze Severní Terasy se zapojily sběrem kaštanů pro lesní zvěř. Kaštany jsme sbírali na zahradě domova a různých místech v okolí. Podzimní plody budou předány myslivci, který je v zimním období přidává vyhládlé zvěři do krmelců.

teta Martina Hero

a strejda Tomáš Pulchy

Hnali jsme Spartu ke třem bodům

Ve čtvrtek 30. září měly naše děti super zážitek. AC Sparta Praha porazila skotské mistry, Rangers FC, 1:0! Děkujeme vedení Sparty a všem dobrým lidem, kteří přispěli k tomu, že jsme mohli být u toho.

ředitel Roman Pejša

Sváteční loupež cenných kovů

V úterý 28. září jsme se zúčastnili Svatováclavského běhu v Dubé. Soutěžilo se v několika kategoriích. Umístili jsme se na 3. místě v předškolní kategorii, 1. místě v kategorii druhého stupně ZŠ. V kategorii dospělých obsadil náš vychovatel 2. místo. Počasí se vydařilo a ceny byly krásné.

Naši vítězové:

Tomáš Lakatoš: 3. místo (předškoláci)
Sebastián Samko: 1. místo (2. stupeň ZŠ)
Tomas Baňkowski: 2. místo (dospělí)

teta Šárka Kubíková

Protesty střídá nadšení aneb Kdybychom to neobreptali, nebyli bychom to my

Konečně zazvonil zvonec a školnímu roku je konec. Zvláštní školní rok, zvláštní konec roku a prázdniny před námi. Co očekávat vzhledem ke covidu?

U nás v Žíchovcích je konec roku tradiční: „Jéééé, tam nepojeď, tam nechci, to bude strašný!“ Otrávené obličejy při balení bych mohla jako nemalíř namalovat z paměti. Bylo mi dva měsíce smutno, i když se děti ozývaly a pravidelně psaly. Některé jsem si vzala s sebou domů, aby nemusely přestávky mezi tábory trávit v DD. Neuvěřitelné, jak rychle se adaptují a přizpůsobí chodu „normální“ rodiny, má rodina je totiž normální skutečně jen v uvozovkách.

Návrat z táborů.... Tak nadšené vyprávění plné zážitků. Děti, které se překřikují, kdo bude vyprávět první. Zážitky, které jen těžko dokážeme sami zařídit, ale děkujeme sponzorům, kteří to našim dětem umožnili. Vždy jim vysvětluji, že rodiny svým dětem často nedopřejí tolik zážitků, co mají naše děti v domově, i když vím, že by byly raději bez zážitků, ale s rodinami. Je to těžké.

Nejlepší jsou na tom věty: „Teto, my jsme takové trubky. Vždycky nadáváme a nakonec jsme šťastní, že jsme tam byli!“

Na závěr moje oblíbená věta, kterou se „moje děti“ na RS3 naučily: Na všem je třeba najít alespoň jednu pozitivní věc.

teta Milena Barfusová

Relax v Karpatech zajistily hry i pasoucí se zvěř

Prázdniny jsou časem odpočinku, a proto je nejlépe trávit tím, když alespoň na pár dnů, které sice utečou jako voda, zahodíme učebnice a mysl necháme volnou jen pro prázdninové zážitky, které máme z pobytů s našimi tetami, kde je vždy o zábavu postaráno a nedá se na ně zapomenout.

Vypravili jsme se do námi známých míst na Vápenky, které leží v Chráněné krajinné oblasti Bílé Karpaty. Po hřebenech táhlého pohoří prochází česko-slovenská hranice. Nejvyšším vrcholem je Velká Javořina s dalekými výhledy do moravského i slovenského vnitrozemí. V Bílých Karpatech stojí za výpravu mnoho naučných stezek. Kdo tam nebyl, neví, jak je tam nádherně, zvláště v podzimních dnech zalitých sluncem.

Na Vápenky jsme přijeli v podvečer, následovalo ubytování a večere, během které nás přivítala majitelka rekreačního střediska paní Kubíková. A naše dobrodružství letošního podzimu mohlo začít. Na pobytu nás čekal připravený program našich vynalézavých tet. Chodili jsme na procházky nebo se snažili

uspět v nějaké týmové hře jako poznávání z pantomimy, Lesní detektiv nebo v lístečkové hře o poklad, který sice nakonec dostali úplně všichni, ale zapálení do hry tím nebylo o nic menší.

Zažili jsme i spoustu úžasných aktivit se zvířaty. Při jejich poznávání a sledování na pastvě jsme se dokonce naučili poznávat jednotlivé druhy zvířat podle zvuku. Všichni jsme si užili krásné podzimní dny s nezapomenutelnými zážitky a společně strávenými chvílemi. Co více dodat? Tak zase někdy příště...

děti a tety Pavlína a Štěpánka

DD DOLNÍ POČERNICE: VÁNOČNÍ PŘÍPRAVY

Do Vánoc zbývá téměř měsíc, ale příprava na vánoční trhy u nás začala již s babím létem.

DD ÚSMĚV: NÁVŠTĚVA U KONÍ

Je třeba učit mladou generaci, jak se má chovat ke zvířatům. Holčkám to šlo skvěle a koním taky. Dívkám se moc líbilo. Rehabilitace dětských duší v akci.

DD PARDUBICE: PROFESIONÁLNÍ FOCENÍ

Vzpomínka na náš pěkný a zajímavý zážitek z focení pro magazín ALBERT na téma Vánoce a darování jídla.

DD HORA SV. KATEŘINY: VYRÁBÍME NA VÁNOČNÍ TRHY

Na každé rodince se teď rozjela výroba věcí, které použijeme jako dárky a také na prodej na vánoční trhy. Nejaktivnější jsou tety Lesanka a Jana s dětmi, které dokážou vykouzlit i z mála krásnou ozdobu.

Podzim Letního domu ve znamení králů

Během pobytu o podzimních prázdninách se z Jižního týmu Letního domu stali Poslední králové a královny planety.

Moudří starci svolali krále a královny, aby se sešli a rozluštili záhadu, proč dochází ke konfliktům mezi jednotlivými královstvími. Díky reportáži z bitevního pole jsme rozluštili, že konflikty vznikají, protože si vzájemně nedůvěřují a nerozumí si.

Zabývali jsme se tak tématy komunikace, důvěry a velkými emocemi, které nám někdy brání jednat s druhými tak, jak bychom si přáli. Zažili jsme spolu krásné i těžší chvíle, prochodili okolí Berouna, překonávali vlastní hranice, prohlubovali důvěru v sebe i ostatní a hledali vzájemné porozumění.

Pokud by ses i ty rád zapojil mezi krále či královny, můžeš si to teď na chvíli zkusit představit! Najdi si klidné místo, kde tě nebude nikdo rušit.

Pohodlně se usad', můžeš si i zavřít oči, pokud budeš chtít. Zkus si představit, že vládneš celému království. Když si toto své království představíš, jak vypadá? Je plné vesnic a měst, nebo spíše plné přírody a menších vesniček, nebo možná vypadá úplně jinak? Je divoké a pořád se v něm něco děje, nebo je tam klídek a krásně se v něm odpočívá? Jak se v něm cítíš? Dále se můžeš zamyslet třeba nad tím, jaká je v tvém království oblíbená hudba, barva, jídlo, jaké jsou v něm vůně. Jaká zde žijí zvířata a rostou květiny.

Když budeš chtít, tuto vzpomínku si uchovej a můžeš se do svého království kdykoliv vrátet! Jakmile si ho celé dopodrobna představíš, bude to už jen tvoje myšlenkové království. Pokud budeš chtít, můžeš si ho také namalovat nebo jinak vyrobit.

Severní tým: putování po Asii

Severní tým Letního domu strávil podzimní prázdniny v Asii. I když to bylo jen „jako“, Asie na nás dýchla orientální výzdobou i výborným asijským jídlem (které jsme jedli tradičně hůlkami).

Každý den jsme se seznámili s jedním asijským státem, dozvěděli se jeho kulturní, přírodní i historické zajímavosti – víme například, že dobrý den se v japonštině řekne „koničiva“ a v Tibetu „tašidelek“, že Indie a Čína patří mezi dva nejlidnatější státy na světě a mají dohromady 2,8 miliardy obyvatel.

V každém státě jsme se také věnovali aktivitám, které jsou pro něj charakteristické – v Japonsku jsme zkoušeli kaligrafii, kreslili komiksy, skládali básničky haiku a vyráběli sushi, v Tibetu jsme malovali modlitební praporky, které jsme pak zavěsili na větrné místo, aby naše přání rozfoukal vítr až k nebesům. V Číně jsme se vydali na vysokohorský výlet (vyšli jsme na Paličník, pokud znáte Jizerské hory) a večer jsme si užili divadelní představe-

ní (hráli jsme samozřejmě v čínštině, což byla velká sranda). Nakonec v Indii jsme malovali společnou mandalu, a věnovali se relaxaci. Celkově jsme se snažili být více v klidu a učili se soustředit na to, co děláme. Každý z nás také plnil osobní výzvu, která směřovala k tomu zvládat věci, které pro nás mohou být někdy obtížné a vyžadují překonání.

Pobyty utekly jak voda a my se již těšíme na další setkání. Se Severním týmem budeme pokračovat v cestování po různých zemích světa, v únoru by nás měla čekat cesta někam na sever – buď na Island, nebo do Grónska. A kam vyrazí Jižní tým? To se nechte překvapit!

Jana a Andrea z Letního domu

Filmová neděle pro děti z DD

**O procházce Paříží
ve 14. století si může
většina z nás nechat
akorát tak zdát, ale
dětem ze 4 dětských
domovů s jejich tetami
a strejdy se to skutečně
podařilo!**

Dostaly možnost navštívit Barrandov Studio a na vlastní oči vidět, jak reálně kulisy vypadají. Celou prohlídku vtipně komentoval mluvčí ateliérů Jakub Zíka, který prozradil například to, že tvar staré hlavní budovy Studií má představovat bájnýho ptáka Fénixe.

V místním muzeu mohly děti obdivovat kostýmy a rekvizity z různých známých filmů a pohádek. Podívaly se také do jednoho z ateliérů, který byl zrovna prázdný, a tak

♥ Dobré
víly
dětem

fantazie mohla při Jakubově výkladu pracovat na plné obrátky – vejde se tam nádraží s několika vlaky, může se tam postavit les nebo třeba bazén. A vše umocnily názvy hollywoodských filmů a jména herců, kteří se ocitli na stejném místě, jako jsme my všichni zrovna stáli.

NA SKOK DO PAŘÍŽE

Při procházce venkovními kulisami Paříže se děti dozvěděly, jak se staví a jaké různé řemeslné profese jsou vlastně u filmu potřeba.

O tom, jaký úspěch mělo zakončení prohlídky v místní půjčovně pánských a dámských kostýmů, netřeba mluvit. Princezny, čarodějnice, rytíři, karnevalové masky, ale i třeba sněhuláci se hemžili všude kolem! A nebyl by to správný výlet, kdyby pro děti Dobré víly nepřichystaly na závěr také pořádnou svačinu.

Tuhle filmovou neděli mohly zorganizovat Dobré víly díky režisérovi Viktoru Taušovi a Anetě Novotné, a hlavně Pavlíně Saudkové, která na Startovači na projekt Amerikánka přispěla značnou částkou a umožnila tak dětem nezapomenutelný

♥ Dobré víly dětem

zážitek! Moc všem děkujeme, vážíme si toho!

A velké díky patří i všem zúčastněným dětem, které nám jako poděkování nakreslily krásné obrázky a napsaly moc hezké vzkazy. Udělaly nám velkou radost!

Kateřina
Halaszová,
Dobrá víla

Nové kroužky v DD Pyšely

Dvě Dobré víly začaly pravidelně navštěvovat děti v Dětském domově Pyšely.

Herečka Bára Mudrová řádí při divadelním kroužku a je sama nadšená z jejich elánu. Toto jsou její slova:

„Kéž bychom všichni v dospělosti měli alespoň trochu z troufalosti a chuti předvést, co umíme, jako děti z DD v Pyšelách. Překvapilo

mě, kolik energie a odvahy mají. Hned na konci první hodiny se ptaly, když už nazkoušíme nějakou hru. A do další hodiny si sepsaly pohádku, kterou by chtěly udělat. Jsou skvělí a neskutečně akční.“

A Martina Tóthová se s dětmi vrhla na artekurzy, uvolnění a sebepoznávání malováním a výtvarným tvořením. Moc se těšíme na všechny jejich výtvary!

Tereza Šindlerová

♥ Dobré
víly
dětím

DOMOVY SOBĚ jsou tu pro vychovatele a pracovníky dětských domovů

Fungování platformy DOMOVY SOBĚ se datuje na jaro 2020. Nejdříve to byla odezva yourchance a projektu Začni správně

na potřeby dětských domovů a vychovatelů. Aktuálně nabízí kromě facebookové skupiny také web DOMOVY SOBĚ, jehož cílem je nabídka dalších možností podpory vychovatelům a pracovníkům dětských domovů. Cílem DOMOVY SOBĚ je vytvořit největší komunitu vychovatelů dětských domovů v České republice.

Ne webových stránkách DOMOVY SOBĚ (www.domovysobe.cz) si návštěvníci najdou akce, které připravujeme, téma měsíce, možnosti vzdělávání a výcviku pro vychovatele, doporučení a články k osobnímu rozvoji, sdílení praxe s ostatními, tipy a návody na aktivity a práci s dětmi různých věkových skupin a archiv všeho, co již proběhlo. Tento web je tu proto, aby nabídl prostor pro rozvoj, sdílení zkušeností a vzdělávání vychovatelů v dětských domovech. Zároveň chceme podpořit význam jejich každodenní práce, která často není doceněna.

Listopad byl na DOMOVY SOBĚ věnován tématu Specifik dětí z dětských domovů a dětí ohrožených. Akcí měsíce listopad byla Káva s..., která proběhla 10. listopadu v online režimu.

DOMOVY SOBĚ

QR kód s odkazem na FB skupinu DOMOVY SOBĚ

DOMOVY SOBĚ

Komunita vychovatelů

vzdělávání, vzájemná inspirace, sdílení

Další online setkání vychovatelů při platformě DOMOVY SOBĚ chystáme na leden 2022.

your chance

Začni správně

O čem poslední letošní Káva s... byla?

Více než třicet účastníků akce dostalo tipy na práci s dětmi, které si ze své biologické rodiny přináší nefunkční vzorce chování nebo jsou jinak znevýhodněni, ohroženi.

Akci moderovala Gabriela Štiková, spoluzakladatelka yourchance a projektu Začni správně. Hostem setkání byl Milan Opravil. Vyrůstal v dětském domově v Telči, stal se učitelem a po letech se vrátil do „svého“ dětského domova, aby tu byl dnes již 16 let ředitelem. Vrátil se sem po dvacetileté pedagogické praxi, kdy působil jako profesor zeměpisu a tělesné výchovy na gymnáziu. Po celou tu dobu byl ale s domovem v kontaktu, mimo jiné i kvůli dobrému vztahu k bývalému řediteli. Ve své současné práci tak může čerpat z bohatých zkušeností ze svého života, ať už z doby pedagogického působení na střední škole, nebo z dětství prožitého v dětském domově.

CO ŘÍKÁ ŘEDITEL, KTERÝ VYROSTL V DD

„Dítě žijící v dětském domově nežilo v běžné rodině. Většinou, než se dostalo do DD, žilo v rodině nefunkční

a problematické. Hodně záleží, co má za sebou. Vina za to vše není nikdy jednoznačná. Děti se dostávají do dětského domova velmi pozdě, až třeba v sedmi letech, kdy je vlastně dítě „hotové“ a korigovat ho lze minimálně. Hodně záleží, do jakého, ale i z jakého prostředí přijde. Za posledních pět let jsem nedostal dítě, které předtím bylo v diagnostickém ústavu. Dost špatně se pak trefují specifika dítěte a kam vlastně patří, zda do dětského domova se školou, do výchovného ústavu nebo do dětského domova. Může se tedy stát, že je dítě zařazeno chybně a přemístění je velmi složité, rozhoduje o něm soud,“ vysvětluje úvodem Milan Opravil.

Hovořil dále o tom, že specifika dětí žijících v DD existují, některá platí obecně, jiná se odvíjí od rodiny a problémů, které zde byly. Například psychické, fyzické týrání, zneužívání, zda bylo dítě chtěné, nechtěné, závislosti rodičů,

jejich vzdělání, sociální status aj. Většinou se jedná o mozaiku více věcí a každý z nás si neseme genetickou výbavu, rodinné vzorce a výchovu z rodiny.

DĚTI ULICE

Další část setkání se věnovala problémové komunikaci s dítětem, které je v DD nové. Často se do DD dostávají „děti ulice“, kterým stanovuje pravidla a řád právě ulice, nikoliv biologická rodina. Těžko se s takovými dětmi pracuje. Cílem vychovatele je zadaptovat dítě co nejdříve, vychovatel při tom většinou hraje několik rolí. Při různých činnostech a správné komunikaci lze dítě časem dostat z opozice do přátelského módu, získat respekt k vychovateli a navodit jeho důvěru. Důležité také je, aby byl kolektiv v DD stabilní a fluktuace pracovníků byla malá.

ODCHOD Z DOMOVA

Poslední část akce se týkala odcházení z dětského domova. Mladistvé v Telči na proces odchodu s předstihem připravují. Co ale mladí po odchodu rok až dva nezahládají a připravit se na to nedá, je skutečnost, že jsou sami.

Komunita vychovatelů

vzdělávání, vzájemná inspirace, sdílení

Poznávají se se samotou. Proto jdou často ven, potkají partu a někdy to nemusí dopadnout dobře. Musí se proto naučit žít a být sami, zvládnout svoje myšlenky, vykročit správným směrem a poprat se s tou změnou. Ať už sám nebo si o pomoc říct někomu, komu v okolí důvěřují. Každopádně je třeba mladé před odchodem na tuto novou samotu připravit alespoň teoreticky a poradit, jak z toho ven. „*Je to jako s plaváním...*“

Ze začátku nás někdo drží, pak nás ale pustí a plavat už musíme sami. Jen je potřeba vyzkoumat, jak na to,“ říká Milan.

Na další online setkání vychovatelů při platformě DOMOVY SOBĚ se můžete těšit v lednu 2022.

Pokud máte Facebook, je tu pro vás facebooková skupina DOMOVY SOBĚ: www.facebook.com/groups/domovysobe.

Najdete tam vše aktuální i to, co proběhne nebo je již za námi. Připojte se k nám a posilte naše vaše řady.

Začni správně a DOMOVY SOBĚ vám všem přeje krásný advent a vánoční čas. Těšíme se na další společná setkávání a akce.

Renata Majvaldová
yourchance

Stále pokračuje ADVENTNÍ SOUTĚŽ...

O NEJHEZČÍ VÁNOČNÍ VZKAZ DĚTSKÉMU DOMOVU

Blíží se konec roku, je tu čas adventu a Vánoc. Po celý rok, do kterého zasáhla také pandemie, omezení a distanční výuka ve škole, jste se, byť někdy nechtěně, museli zdržovat v domově častěji než obvykle.

Zamysli se, zasni a zkus zanechat ten pro tebe nejhezčí vánoční vzkaz dětskému domovu, někomu z něj, člověku či lidem, kteří se o tebe v něm starali a starají.

Svůj vzkaz nám pošli na e-mail: media@yourchance.cz **do 31. 12. 2021** a můžeš vyhrát hezké ceny. Z došlých odpovědí vybereme 3 vítěze.

Do předmětu e-mailu napiš „**MŮJ NEJHEZČÍ VZKAZ**“ a přímo v e-mailu uveď prosím své jméno a příjmení, věk a odkud jsi. Vítěze vyhlásíme v dalším čísle ZÁMEČKU a budeme ho kontaktovat do konce ledna 2022.

**Krásný zimní a vánoční čas
ze Začni správně**

Pro vychovatele dětských domovů je tu nový vzdělávací program pro pracovníky školských zařízení

Roční výcvik pro vychovatele dětských domovů vychází ze Standardů kvality péče o děti ve školských zařízeních pro výkon ústavní a ochranné výchovy a preventivně výchovné péče.

Cílem výcviku je dát vychovatelům do rukou funkční nástroj přípravy na odchod mladých dospělých vyrůstajících v dětském domově. Rozvinout jejich schopnost s nimi pracovat tak, že nenaruší běžný režim fungování rodinné skupiny, naopak podpoří jejich práci a zvýrazní některá témata běžného chodu. Absolventi výcviku využijí získané znalosti a dovednosti při dlouhodobé práci v dětských domovech napříč věkovým spektrem dětí.

V průběhu výcviku získají účastníci také:

- doporučení na odbornou literaturu, která se věnuje probíraným tématům,
- možnost pracovat s případovými studiemi z praxe,
- vhled do témat, která souvisí s odchodem z domova - finanční gramotnost, práce, bydlení, osobnostní a sociální výchova, příprava na odchod aj.
- praktické nácviky zařazení témat do vzdělávání v dětském domově, které jsou součástí výcviku.

Rozsah výcviku je 9 x 8 hodin, tj. celkem 72 hodin v březnu, květnu, červnu, září a listopadu.

Výcvik je akreditován MŠMT 40010/2020-2-999, jeho začátek je plánován na březen 2022.

Více informací na webu DOMOVY SOBĚ:
<https://domovysobe.cms.webnode.cz/vycvik-pro-vychovatele/> nebo v přiloženém QR kódu.

Renata Majvaldová
yourchance

Prosba o sdílení online dotazníku pro mladé, kteří již odešli z dětského domova

Rádi bychom vás v dětských domovech a čtenáře Zámečku požádali o spolupráci při sdílení online dotazníku. Tento je určen mladým lidem, kteří **JIŽ ODEŠLI Z DOMOVA**, a to před více než rokem a méně než pěti lety. Vyplnit ho lze v odkazu zde: <https://projekt-persist.webnode.cz/dotaznik/> nebo přes přiložený QR kód.

Dotazník je součástí výzkumu PERSIST, jehož realizátorem je Masarykův ústav vyšších studií ČVUT. Aplikačním garantem je společnost yourchance o.p.s. a její integrační projekt Začni správně. Cílem výzkumu je zmapovat faktory ovlivňující integraci mladistvých z dětských domovů do společnosti a jejich úspěšnou adaptaci na trh práce. Projekt potrvá až do roku 2022.

Výzkum se přehoupel do druhé poloviny a prezentovány byly první výstupy. Ty poukazují na zásadní význam sociální pomoci pro úspěšnou adaptaci mladých po odchodu z DD. Ukazují také na nedostatečné využívání různých forem podpory z důvodu nedůvěry ve formální pomoc. Mladí také často vnímají využití podpory jako osobní selhání. Data ohledně rozvoje sociálních kompetencí dětí v dětském domově naznačují, že tato cílová skupina se nijak neliší od dětí vyrůstajících v rodině.

Závěrečná výzkumná zpráva bude obsahovat soubor faktorů a jejich kombinací, které ovlivňují úspěšnost integrace, adaptace a návrhy na zapracování těchto faktorů do

manuálů pro koordinátory, mentory a lektory neziskové organizace yourchance a projektu Začni správně. Výstupy mohou být zároveň využity pro diskusi s dalšími subjekty, které se zabírají zkoumaným problémem, dále mohou zlepšit komunikaci s veřejností v otázkách institucionální péče.

Prosíme vás tímto o sdílení dotazníku mezi mladé, kteří splňují podmínky pro jeho vyplnění. Výstupy pomohou získat cenné informace a zpětné vazby od mladých dospělých, pro

které je také celý výzkum realizován. Děkujeme!

Renata
Majvaldová
yourchance

Tréninky dospělosti pokračují bez přestávky

Další ročník Tréninků dospělosti už má za sebou první setkání a všichni máme radost, že už může být zase osobně v Praze.

Vítáme 22 nových účastníků z dětských domovů Senožaty, Příbor, Holice, Kašperské Hory, Emanuel Stará Ves a Boskovice.

práce, finance, bydlení a komunikace. Čekají nás exkurze i zajímavá setkání s odborníky od našich partnerů.

Letošní podzim a zimu nás čekají další 4 setkání, která se budou věnovat tématům

Moc se na všechny účastníky těšíme

Tým Spolu dětem

O projektu

Již 14 let je tu projekt Tréninky dospělosti pro mladé lidi, kteří se chystají opustit dětský domov a postavit se na vlastní nohy. Pomocí zážitků se učí rozpoznávat různé situace a chápat, jak v nich jednat. S mladými lidmi pracujeme interaktivními metodami a nácvikem praktických dovedností.

Za podporu děkujeme:

Projektu Pomozte dětem organizovanému Českou televizí a Nadací rozvoje občanské společnosti, Zahradnictví Líbeznice, Nadací Terezy Maxové dětem, VŠE - Fakultě podnikohospodářské, Amazon Logistic Prague s.r.o., společnosti Hilti, NET4GAS, s.r.o. a individuálním dárcům.

PORAĎ SE S PROFÍKEM

- ➔ Hledáš brigádu při studiu nebo zaměstnání po škole?
- ➔ Potřebuješ právní radu, vyřešit exekuci?
- ➔ Potřebuješ pomoc vyladit životopis?
- ➔ Nerozumíš nájemní nebo pracovní smlouvě?

Naši personalisté ti poradí
s úpravou životopisu,
připraví tě na pohovor
nebo ti doporučí, kde
hledat brigádu nebo
zaměstnání.

Vše je zdarma.

Chceš vědět více?

info@nadaniadovednosti.cz

WWW.NADANIADOVEDNOSTI.CZ

HAYS

Recruiting experts
worldwide

**bányaiová
vožehová**

Myslíš si, že umíš skvěle ovládat notebook nebo počítač?

Distanční výuku jsi sice zvládl/a, ale chtěl/a bys umět ještě něco navíc? Domluv se s pár ostatními, utvořte skupinku a domluvte se s tetou či strejdou v dětském domově, aby vás přihlásil do projektu DIGI ROZHLED.

Projekt je ZDARMA a trvá dva dny.

A CO VŠECHNO SE NAUČÍTE?

- základní orientaci při práci s notebookem (připojení se k videohovoru, ovládání zvuku, používání kamery, řešení technických problémů),
- práci s Google nástroji (založení a používání Gmailu, posílání a příjem pozvánky na videohovor, vytvoření a sdílení souborů na Google disku aj.),
- práci s MS Office (Word, Excel, komunikační nástroj MS Teams),
- kyberbezpečnost (např. znalost hrozeb na internetu a schopnost se jim bránit, bezpečná komunikace na internetu, ochrana vlastních dat jako nastavení hesel aj.),
- schopnosti vyhledávat informace pomocí vyhledávače, rozeznávat fake news a využít sociální sítě ke vzdělávání,
- a čeká na vás jedno překvapení.

Informace pro DD:

Dvoudenní workshop plánujeme uspořádat ve vašem regionu. Pokud byste obsadili všech 20

míst, můžeme ho uspořádat přímo ve vašem dětském domově a případně s vámi naplánovat termín, dle vašich potřeb. Pokud byste měli méně než 20 dětí, je možné spojit děti z více dětských domovů ve vašem okolí a uspořádat workshop v jednom z nich. Záleží na dohodě.

Ozvěte se nám a společně doladíme detaily.

Kristýna Králová
info@nadaniadovednosti.cz

DIGI ROZHLED

Myslíš si, že umíš skvěle ovládat notebook/počítač?

A víš, že:

- na Google drive můžeš s kamarády upravovat jeden dokument ve stejnou dobu?
- při špatně nastaveném soukromí Ti může na FB profil vlézt každý? Klidně i personalista z firmy, kam chceš jít pracovat..
- když si přidáš do přátel někoho neznámého, může to být falešný profil?
- klávesovou zkratkou "CTRL+F" můžeš vyhledat v textu jen určitá slova a nemusíš procházet celý text?
- stačí do Googlu zadat např. 2+2 a on ti to spočítá?
- nepotřebuješ placenou licenci k vytvoření prezentace, ale stačí ti Google Sheet?

V budoucnu to budeš potřebovat. Pojd' se to naučit už teď.

**PŘIHLAS SE DO PROJEKTU A MY TĚ ZA 2 DNY
NAUČÍME MNOHEM VÍC.**

Pro všechny účastníky máme notebooky k zapůjčení.

Účast je zdarma.

PŘIHLAS SE!

Kateřina Vlasáková projektová koordinátorka | 720 253 330 |

katerina.vlasakova@nadaniadovednosti.cz

WWW.NADANIADOVEDNOSTI.CZ

Kluci a holky z DD Tuchlov se učili objímat

V našich stories jsme s vámi sdíleli pár střípků z úžasné návštěvy DD Tuchlov, kam se NFVK vydal společně s Oriflame. Ve spolupráci s nimi jsme dětem uspořádali zajímavý workshop o emocích, finanční gramotnosti, pohovorech, sebelásce a sebevědomí.

Děti se například dozvěděly, jak nejlépe ventilovat svoje emoce, jak moc důležité je se objímat, proč je důležité umět odpustit a jak velkým krokem je být pozitivní a umět se pochválit i nahlas.

Všechna zmíněná témata jsou pro děti velmi důležitá. My jsme moc rádi, že můžeme ve spolupráci s Oriflame děti z dětských domovů o důležitých tématech vzdělávat. Mimo jiné se děti z DD Tuchlov také dozvěděly podrobnosti o našem projektu Restart, že setkání se školenými průvodci probíhají na dobrovolné bázi, kdo průvodci jsou a že se na nás mohou obrátit ideálně již před odchodem z dětského domova.

Moc děkujeme všem, kteří nám umožňují tuhle skvělou práci pro děti z dětských domovů dělat a děkujeme Oriflame za jejich podporu NFVK a spolupráci při Workshopu.

Eva Juščáková
Nadační fond Veroniky Kašákové

**NADAČNÍ
FOND
VERONIKY
KAŠÁKOVÉ**

Halloween v Open Gate

Oslavu Halloweenu si ve škole Open Gate nikdy nenecháme ujít. Letos jsme se sice převlékli do masek až pár dní po 31. říjnu, ale i tak jsme si dopoledne ve škole i odpoledne a večer na internátě s radostí užili.

Pozvánka na den otevřených dveří

ZVEME VÁS K NÁVŠTĚVĚ OPEN GATE

Škola Open Gate je otevřená brána budoucnosti. Přijďte se k nám podívat ve čtvrtek 20. ledna, kdy budeme mít v areálu školy v Babicích u Prahy den otevřených dveří.

Co vás čeká?

- Projdete si areál školy, učebny i sportovní haly.
- Nahlédnete pod pokličku školního stravování.
- Ukážeme vám prostory pro mimoškolní aktivity a bydlení studentů.
- Setkáte se s našimi žáky, studenty, učiteli a vedením školy.
- Pohovoříte se zástupkyní z Nadace The Kellner Family Foundation o sociálních stipendiích.

Kde nás najdete?

V malebné obci Babice nedaleko Prahy.

OPEN GATE – gymnázium a základní škola

Na Návsí 5, Babice

tel.: 724 730 512 (kancelář gymnázia), e-mail: info@opengate.cz

Navštívit Open Gate můžete i mimo dny otevřených dveří. Stačí se jen předem domluvit.

Těšíme se na vás.

Tým školy Open Gate a Nadace The Kellner Family Foundation

Poděkování a vánoční přání

Velice vám, vedení dětských domovů, děkujeme za důvěru, se kterou se na nás obracíte. Také velmi děkujeme našim partnerům, díky kterým můžeme pomáhat tam, kde je potřeba. Přejeme vám všem krásné Vánoce a ať se vám v novém roce daří.

V případě jakýkoliv dotazů či žádostí o podporu a pomoc nás prosím neváhejte kontaktovat na e-mailové adrese eva.juscakova@nfvk.cz či na telefonním čísle 722748786.

Veronika Kašáková

www.nfvk.cz

KAPŘÍ POHÁDKY

scénář: Radeček & Helmut

kreslí: Helmut & Radeček

hrají: Cibule & Kebule

Prosímte, kam jsi dal toho kapra z vany ?

Už jsem ho umyl, osušil, dal mu župan a teď se dívá v obýváku na pohádku.

HOROSKOPY

Blíženče,

hvězdy mně prozradily, že se kvůli něčemu trápiš. Tak pokud to jde vyřešit, tak to honem vyřeš. Ale pokud to vyřešit nejde, tak se tím přestaň trápit, vždyť se blíží Vánoce!

Býku,

hvězdy ti vzkazují, že až půjdeš bruslit, obleč si pod kalhoty plavky. Jestli si myslíš, že je to blbost, tak věř, že hvězdy ví, co ti radí, a i když smysl hvězdných myšlenek nám smrtelníkům někdy uniká, není radno je ignorovat!

Rybo,

tentokrát jsem se vyprdl na hvězdy a chtěl jsem ti vyčíst horoskop z křišťálové koule. Jenže ta koule říkála pořád to samé dokola a dokola a dokola.

Vodnáři,

sežeň si šupinu z kapra a celou zimu ji nos v zadní kapse od kalhot, přinese ti bohatství!

Lve,

o Vánocích nic nedělej. Nic neřeš, nad ničím nepřemýšlej, nepracuj, ani se neuč. Jenom se flákej a buď líný. Jestli to porušíš, čeká tě 100 dnů smůly!

Raku,

máš před sebou nejšílenější Vánoce v životě. Jdi do všeho, ničeho se neboj, vesmír pohlídá, abys to všechno ustál.

Kozorohu,

hodně lidí spoléhá na to, že právě díky tobě budou letošní Vánoce skvělé. Nezklaměj je, máš na to!

Štíře,

o Vánocích prožiješ nádherný milostný román se smutným koncem. Ale možná se hvězdy spletly a možná záleží na tobě, jak to celé dopadne... Držím ti palce!

Střelče,

postav s kamarády velkého sněhuláka a až ho budete mít, vyškrábej mu na zadek své největší přání. Až sněhulák roztaje, přání se ti začne plnit.

Berane,

o Vánocích se ozvi tomu, kdo ti byl kdysi hodně blízký, ale už jste spolu dlouho nemluvili, udělá vám to oběma radost.

Váho,

podle postavení Saturnu a Jupitera je jasné, že tě o Vánocích čeká obrovský trapas, na který do konce života nezapomeneš. Snad to aspoň nikdo nenatočí na telefon a nebudeš hvězda internetu.

Panno,

už se jenom párkrát vyspínáš a dočkáš se v Záměčku svého vlastního horoskopu.

PALEC NAHORU PRO...

DD DUBÁ-DEŠTNÁ!

I letos se děti z domova zapojily do potravinové sbírky a děkují všem, kteří přispěli. A my děkujeme vám z Dubé, že pomáháte.

redakce

Básnička

pro Máňu i Toníčka

Venku hvízdá meluzína,
na pánvi se kapr smaží,
děda dones džbáněk vína,
každý se být hodný snaží.

Nad krajinou už se smráká,
na Ježíška čekaj děti,
ten se ale kdesi fláká,
už je večer a čas letí...

Ježíška dál všichni shání,
vnuk, táta i dědeček,
on však doma od svítání,
čte si nový Zámeček.

Každou stránku hltá s chutí
a úplně zapomněl,
že nám dárky donést měl.

Helmut

Ahoj Zámečata,

o čem jsou Vánoce? O tom, že přijde Ježíšek a dostaneme dárky? Nebo o tom, že uklidíme v sobě i kolem nás? Nebo o tom, že všude všechno bliká a hraje? Nebo pro někoho mohou být Vánoce hlavně o stresu z toho všeho, co je potřeba před Štědrým dnem stihnout...

Ať to vnímáte tak nebo tak, Vánoce jsou od pradávna hlavně o víře. Nebojte, nebudu tady mudrovat o tom, že se máte celé svátky modlit a že máte chodit do kostela. (I když to samozřejmě můžete taky.) Já tou vírou myslím naději v nový začátek. Vždyť i narození Ježíška je symbolem nového začátku.

Ať už teda od Vánoc a nového roku očekáváte cokoli, moc vám přeji, ať je to spojeno s vírou v dobré věci. A je jedno, jestli si něco dobrého přejete pro sebe nebo pro své blízké. Hlavně ať vám to vyjde!

Užijte si Vánoce naplno!

Ondřej Helmut Polák